Sfântul mucenic Nestor

(27 octombrie / 9 noiembrie)

Sfântul mucenic Nestor a suferit martiriul în vremea marii persecuţii lui Diocleţian, în anul 296, la vârsta de douăzeci de ani, fiind un tânăr plăcut la arătare şi cu credinţă înflăcărată de dragostea dumnezeiască.

Index

Evanghelia şi Apostolul zilei 3

În această lună (octombrie), ziua a douăzeci şi şaptea - Sfântul mucenic Nestor (Minei).....6

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Nestor 20

Acatistul Sfântului mucenic Nestor 28
Imnografie 39
Partituri, fragmente din slujba Sfântului mucenic Nestor 40
Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Nestor 46
Sinaxar 27 octombrie 49
Proloagele din 27 octombrie 55
Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mucenic Nestor 61
Cântare de laudă la Sfântul mucenic Nestor 63
Mucenicul lui Hristos, Sfântul Nestor 65
Sfântul mucenic Nestor 67
Sinaxar pentru copii - Nestor și Dimitrie 69
Icoane 73

Evanghelia şi Apostolul zilei

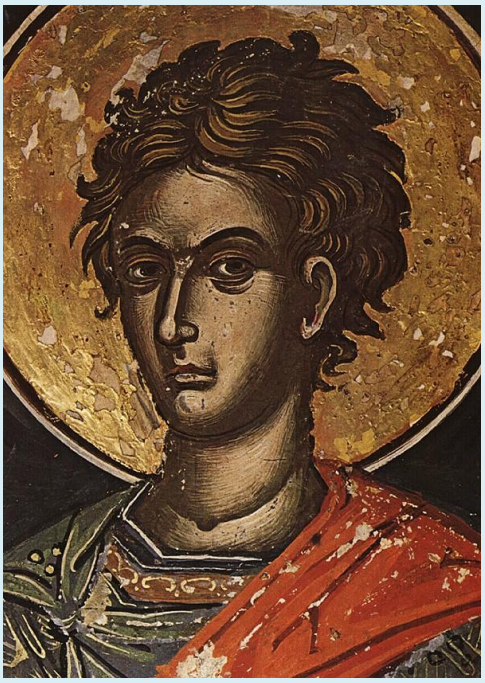

Evanghelia

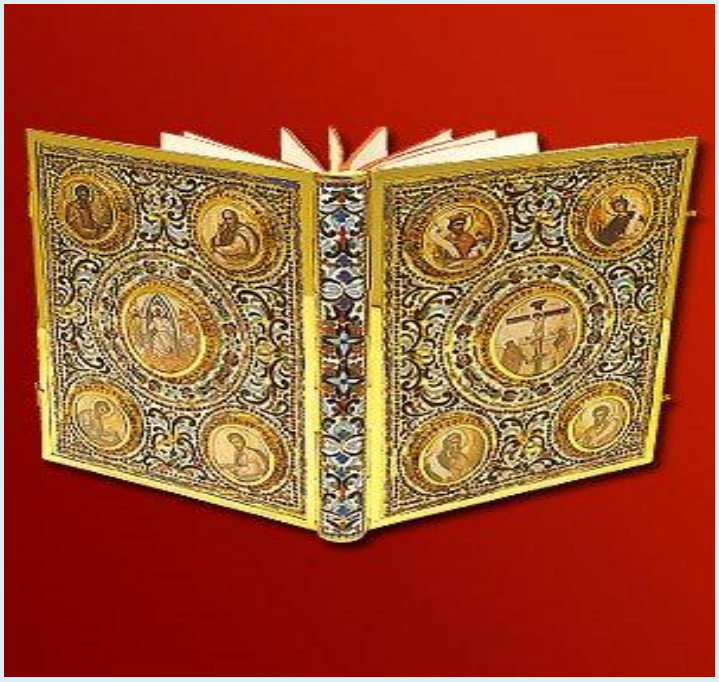

Ev. Matei 10, 16-22

Zis-a Domnul ucenicilor Săi:

16. Iată Eu vă trimit pe voi ca pe nişte oi în mijlocul lupilor; fiţi dar înţelepţi ca şerpii şi nevinovaţi ca porumbeii.

17. Feriţi-vă de oameni, căci vă vor da pe mâna sinedriştilor şi în sinagogile lor vă vor bate cu biciul.

18. La dregători şi la regi veţi fi duşi pentru Mine, spre mărturie lor şi păgânilor.

19. Iar când vă vor da pe voi în mâna lor, nu vă îngrijiţi cum sau ce veţi vorbi, căci se va da vouă în ceasul acela ce să vorbiţi;

20. Fiindcă nu voi sunteţi care vorbiţi, ci Duhul Tatălui vostru este care grăieşte întru voi.

21. Va da frate pe frate la moarte şi tată pe fiu şi se vor scula copiii împotriva părinţilor şi-i vor ucide.

22. Şi veţi fi urâţi de toţi pentru numele Meu; iar cel ce va răbda până în sfârşit, acela se va mântui.

Apostol

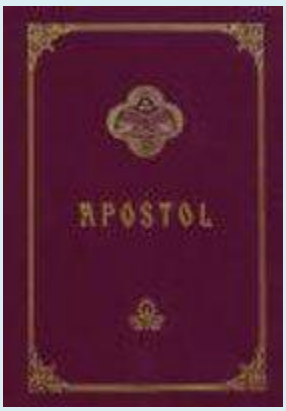

Faptele Apostolilor

Ap. Fapte 12, 1-11

1. Şi în vremea aceea, regele Irod (Agripa) a pus mâna pe unii din Biserică, ca să-i piardă.

2. Şi a ucis cu sabia pe Iacov, fratele lui Ioan.

3. Şi văzând că este pe placul iudeilor, a mai luat şi pe Petru (şi erau zilele Azimelor)

4. Pe care şi prinzându-l l-a băgat în temniţă, dându-l la patru străji de câte patru ostaşi, ca să-l păzească, vrând să-l scoată la popor după Paşti.

5. Deci Petru era păzit în temniţă şi se făcea necontenit rugăciune către Dumnezeu pentru el, de către Biserică.
6. Dar când Irod era să-l scoată afară, în noaptea aceea, Petru dormea între doi ostaşi, legat cu două lanţuri, iar înaintea uşii paznicii păzeau temniţa.
7. Şi iată un înger al Domnului a venit deodată, iar în cameră a strălucit lumină. Şi lovind pe Petru în coastă, îngerul l-a deşteptat, zicând: Scoală-te degrabă! Şi lanţurile i-au căzut de la mâini.
8. Şi a zis îngerul către el: Încinge-te şi încalţă-te cu sandalele. Şi el a făcut aşa. Şi i-a zis lui: Pune haina pe tine şi vino după mine.
9. Şi, ieşind, mergea după înger, dar nu ştia că ceea ce s-a făcut prin înger este adevărat, ci i se părea că vede vedenie.
10. Şi trecând de straja întâi şi de a doua, au ajuns la poarta cea de fier care duce în cetate şi poarta s-a deschis singură. Şi ieşind, au trecut o uliţă şi îndată îngerul s-a depărtat de la el.
11. Şi Petru, venindu-şi în sine, a zis: Acum ştiu cu adevărat că Domnul a trimis pe îngerul Său şi m-a scos din mâna lui Irod şi din toate câte aştepta poporul iudeilor.

În această lună (octombrie), ziua a douăzeci şi şaptea - Sfântul mucenic Nestor (Minei)

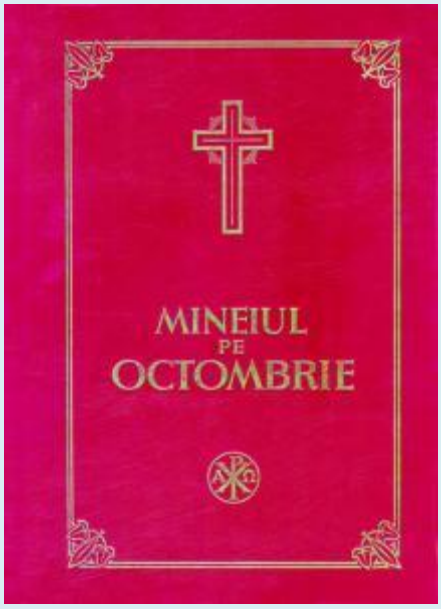

Tot în această zi se prăznuieşte şi prea cuviosul părintele nostru Dimitrie cel nou de la Basarabov - Vezi: Slujba prea cuviosului părintelui nostru Dimitrie, n-a fost în Mineiele bisericeşti; ci numai în osebită filadă. Iar pe vremea şi cu binecuvântarea Înalt Preasfinţitului mitropolit Meletie, s-a pus după slujba Sfântului Nestor; ca cei ce vor avea evlavie şi vor voi, să poată să-i cânte slujba cu polieleu după cum este de faţă; pentru Sfintele lui moaşte ce se află în sfânta Mitropolie, din Bucureşti.

La Vecernie

La Doamne strigat-am...,

Stihirile glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, cel ce dă lumii prin tine mare milă.

Fericite pătimitorule Nestore, îmbrăcându-te cu toată într-armarea lui Hristos, luptându-te de faţă cu Lie, l-ai omorât; şi cu săgeţile cele nevăzute, ai împiedicat

pe Veliar cel nevăzut, şi l-ai omorât. Pentru aceasta Marele dătător cu cunună de biruinţă a încununat capul tău.

Întărindu-te înţelepţite Nestore, cu cuvintele cele dumnezeieşti ale mucenicului Dimitrie, ai omorât bărbăteşte pe tiranul cel mândru; şi pe Cel ce a murit şi a stricat iadul, L-ai mărturisit că este Dumnezeu fără de moarte; răbdând moarte fără dreptate, măritule! Pentru aceasta bucurându-te, ai moştenit viaţa cea fără de sfârşit.

Tânăr dumnezeiesc te-ai făcut cu adevărat Nestore, strălucind cu frumuseţea trupului înţelepte; înfrumuseţat cu dumnezeiescul dar, şi îmbrăcat cu putere. Pentru aceea pierzând puterea lui Lie, cu puterea Atotţiitorului bucurându-te ai pătimit, şi te-ai numărat cu cetele mucenicilor; cu care împreună veselindu-te, adu-ţi aminte de noi.

Slavă..., glasul al 2-lea

Facerea lui Ghermano: În lăcaşurile cele mai presus de lume, Hristos Dumnezeu a primit duhul tău neprihănit, Dimitrie mucenice înţelepte, căci tu te-ai făcut apărător al Treimii, bărbăteşte nevoindu-te în luptă, ca un tare diamant. Iar cu suliţa împungându-ţi-se prea curata ta coastă prea cinstite, urmând Celui ce S-a întins pe Cruce pentru mântuirea a toată lumea, ai luat lucrarea minunilor; dând oamenilor vindecările cu îmbelşugare. Pentru aceasta prăznuind astăzi adormirea ta, după vrednicie slăvim pe Domnul, cel ce te-a încununat.

Şi acum..., a Născătoarei

Mântuieşte din nevoi pe robii tăi Născătoare de Dumnezeu; că toţi după Dumnezeu la tine scăpăm, ca şi către un zid nestricat şi folositoare.

A Crucii, a Născătoarei

Podobie: Când de pe lemn, mort Te-ai pogorât, cel din Arimateea pe Tine, viaţa tuturor, cu smirnă şi cu giulgiu Te-a înfăşurat, Hristoase şi cu dragoste s-a îndemnat a săruta, cu inima şi cu buzele, trupul Tău cel nestricat. Însă fiind cuprins de frică, se bucura strigând către Tine: Slavă smereniei Tale, iubitorule de oameni!

Răstignirea Ta cea fără de dreptate, văzându-o Cuvinte prea bunule, Maica Ta ceea ce Te-a născut, lăcrima cu amar, şi striga: Vai mie Fiule prea dulce, cum mori fără dreptate, vrând să mântuieşti pe pământeni din stricăciune? Însă laud şi slăvesc, iconomia Ta cea mai presus de minte, Iubitorule de oameni.

La Stihoavnă

Stihirile Octoihului.

Slavă..., glasul al 4-lea, facere a lui Andrei Ierusalimneanul

Pe cel ce şi-a câştigat cu sulițele, darul coastei Mântuitorului cea împunsă cu suliţa; din care ne izvorăşte Stăpânul apele vieţii, şi ale nestricăciunii; pe Dimitrie să-l cinstim, cel înţelept întru învăţături şi purtător de cunună între mucenici; cel ce prin sânge a plinit călătoria pătimirii, şi prin minuni a strălucit la toată lumea. Prea-râvnitorul Stăpânului, şi milostivul iubitor de săraci. Pe folositorul Tesalonicenilor, întru multe şi adese cumplite primejdii. A căruia şi pomenirea cea de peste an cinstind, slăvim pe Hristos Dumnezeu, cel ce lucrează printr-însul tuturor tămăduiri.

Şi acum..., a Născătoarei

Mântuieşte din nevoi pe robii tăi Născătoare de Dumnezeu; că toţi după Dumnezeu la tine scăpăm, ca şi către un zid nestricat şi folositoare.

A Crucii, a Născătoarei

Podobie: Ca pe un viteaz între mucenici...

Văzându-te pe Tine Doamne Maica Ta spânzurat pe Cruce, plângea şi se tânguia, şi ca o Maică grăia Ţie: Fiul meu prea iubite, cum Te-au pironit pe Cruce, pe Tine însuţi Făcătorul de bine, cumpliţii şi nerecunoscătorii iudei! Ci scoală-Te degrab, bucurându-mă pe mine, precum ai zis.

Troparul, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Nestor, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Sau: Mare apărător te-a aflat...

Slavă..., Şi acum..., al Născătoarei

La Utrenie

Canoanele amândouă din Octoih şi al sfântului pe 4.

Canonul Sfântului

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea

Irmos: Urmele lui Faraon, şi puterea lui le-a aruncat în mare, Cel tare întru războaie; să-i cântăm cântare nouă, că S-a prea mărit.

Pusu-te-ai bucurându-te peste sângele tău înţelepte, ca pe o căruţă de văpaie, şi te-ai suit cu bucurie către înălţimea Cerului, unde este Iisus, Lumina cea neînserată,

Înfăşurându-te cu platoşa cea înţelegătoare a credinţei Nestore, şi având în mâini Crucea ca o suliţă, ai tăiat cu tărie taberele vrăjmaşului.

Slavă...,

Întărindu-te cu căldura dragostei lui Hristos, ai sărit în locul cel de privelişte, ai risipit meşteşugirile lui Lie, şi ai întărit semn de biruinţă.

Şi acum..., a Născătoarei

Zămislit-ai în pântece pe Cel împreună fără de început cu Tatăl; născut-ai neştiind de bărbat mai presus de fire cu trup, rămânând cu adevărat Fecioară curată. Pentru această toţi te cinstim.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce întăreşti tunetul...

Întărindu-te cu tăria puterii Celui ce a sfărâmat zăvoarele şi porţile iadului, degrab ai intrat la luptă, şi tare ai sfărâmat măiestriile vrăjmaşului.

Pe începătorul cel vechi al înşelăciunii, l-ai călcat sub picioarele tale, căci ca un tânăr bărbat ai mers către tăierea sabiei, Nestore, lauda mucenicilor. Pentru aceea te lăudăm.

Slavă...,

Zdrobind mai înainte semeţia celor fărădelege, ai jertfit lui Dumnezeu mucenice, dându-i Lui răsplătire sângele tău cel sfinţit. Pentru aceea, din nou ţi-a dat ţie răsplătire cu bogate daruri.

Și acum..., a Născătoarei

Iisus cel ce L-ai purtat în pântecele tău Născătoare de Dumnezeu, a înnoit mai presus de fire chipul cel pierdut al neamului, prin mâncarea lui Adam, dându-i podoaba cea dintâi.

Irmosul: Cel ce întăreşti tunetul, şi zideşti Duhul, întăreşte-mă Doamne, ca să Te laud pe Tine adevărat, şi să fac voia Ta; că nu este sfânt afară de Tine Iubitorule de oameni.

Sedealna, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Pe dumnezeiescul nevoitor Dimitrie, credincioşii cu evlavie adunându-ne, toţi să-l lăudăm cu cântări, mărind împreună cu aceasta pe strălucitul Nestor. Care a surpat mândria lui Lie, şi s-a nevoit pentru Hristos, învrednicindu-se şi slavei Lui.

Slavă..., glasul al 4-lea

Podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Nu te-ai spăimântat de sălbătăcirea vrăjmaşilor, nici te-ai înfricoşat de bătăile trupului; ci fără de temere ai alergat la luptă înţelepte, purtând arma cea nebiruită, dumnezeiasca Cruce. Drept aceia ai şi omorât pe înşelătorul, şi fiind omorât Nestore, te-ai învrednicit vieţii, stând înaintea lui Hristos.

Și acum..., a Născătoarei, asemenea

Cel ce şade pe scaun de heruvimi, şi se află în Sânurile Tatălui, şade în sânurile tale trupeşte ca pe un scaun sfinţit al Său. Căci cu adevărat a împărăţit Dumnezeu peste toate limbile, şi cu înţelegere cântăm Lui acum. Pe Acesta roagă-L, să se mântuiască robii tăi.

A Crucii, a Născătoarei

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Dacă Te-a văzut prea curata Maica Ta înălţat pe Cruce, pe Tine Cuvântule al lui Dumnezeu, ca o Maică tânguindu-se, zicea: Ce este această minune nouă şi străină Fiul meu ? Cum Tu viaţa tuturor primeşti moarte? Vrând să înviezi pe cei morţi, ca un Milostiv.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am Dumnezeule auzul Tău şi m-am temut, înţeles-am lucrurile Tale, şi m-am spăimântat Doamne; că de lauda Ta este plin pământul.

Luminându-te cu învăţăturile cele dătătoare de lumină ale lui Dimitrie, ai fugit de la întunericul deşertăciunii elinilor, şi ai strălucit cu lumina muceniciei.

Tulburând marea cea sărată a necredinţei, cu dulceaţa credinţei tale Nestore, ai înecat oştile necredincioşilor întru adâncul sângiurilor tale.

Slavă...,

Arătatu-te-ai pom sădit pe lângă viaţă, hrănind cu bună rodirea chinurilor tale plinirea credincioşilor, Nestore, lauda mucenicilor.

Şi acum..., a Născătoarei

Fii curăţitoare păcatelor mele, şi-mi dă mână de ajutor, mie celui ce mă primejduiesc, PreaSfântă Stăpână, folositoarea cea tare a creştinilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Răsari mie Doamne, lumina poruncilor Tale, că la Tine mânecă duhul meu, şi Te laudă pe Tine; că Tu eşti Dumnezeul nostru, şi la Tine scap, împăratul păcii.

Udându-ţi cugetul cu cunoştinţa cuvintelor celor dumnezeieşti, ai odrăslit spic de mucenicie copt la vreme, mărite Nestore.

Prin râurile cuvintelor tale o Dimitrie, mucenice al lui Hristos! A lăsat Nestor nelegiuirea cea mare a nedumnezeirii.

Slavă...,

Luptându-te cu vrăjmaşul cel văzut, ai luat ajutorul lui Dumnezeu nevăzut, Nestore pururea pomenite.

Şi acum..., a Născătoarei

Bucură-te, ceea ce ai născut fără sămânţă pe Dumnezeul nostru! Bucură-te, una Maica lui Dumnezeu prea curată! Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Cântarea a 6-a

Irmos: Viforul gândurilor apucând...

Însemnându-ţi-se inima cu pecete, vitejeşte ai rănit inima lui Lie, pătimitorule, cu suliţa bărbăţiei tale. Şi bucurându-te, te omori pentru Iisus viaţa tuturor.

Ca un mire din cămara trupului ai ieşit Nestore, şi fiind luminat şi împodobit cu hainele cele sfinţite, din sângiurile tale mucenice, ai stătut înaintea Stăpânului.

Slavă...,

Înălţându-ţi picioarele pe piatra bunei credinţe, te-a întărit Hristos, Piatra vieţii şi a îndreptat cărările tale către El, Nestore; şi pe vrăjmaşii tăi i-a ruşinat.

Şi acum..., a Născătoarei

Rupe lanţurile greşelilor mele, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, cel ce ridică păcatul lumii, Fecioară Marie. Că întru tine mi-am pus nădejdile mântuirii.

Irmosul: Viforul gândurilor apucându-mă, mă trage întru adâncul greşelilor celor nemăsurate; ci Tu Cârmuitorule bune, mai-nainte apucând cârmuieşte-mă, ca pe proorocul şi mă mântuieşte.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Nevoindu-te bine, ai moştenit acum slava cea nemuritoare, ostaş prea ales al Stăpânului făcându-te, rugăciunile lui Dimitrie mucenicul, cu care împreună Nestore înţelepte, nu înceta a te ruga pentru noi toţi.

Icos: Cu dumnezeiasca putere nevoindu-te, prea fericite, purtător de biruinţă te-ai arătat; pe vrăjmaşul cu picioarele tale călcându-l, te-ai prea mărit; purtător de cunună te-ai arătat, împreună cu cetele cinstiţilor purtători de chinuri Nestore, şi pe Aaron l-ai covârşit viteazule al lui Hristos, aducându-ţi împreună cu Abel dumnezeiescul tău sânge, şi acum stai înaintea dumnezeiescului scaun al Ziditorului, împreună cu cetele îngereşti, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

Sinaxar

Întru această lună în ziua a douăzeci şi şaptea, pomenirea Sfântului marelui mucenic Nestor.

Stih: Stricăciunea înşelăciunii, împreună cu Lie,
Omorând Nestor, prin sabie se taie.
În a douăzeci şi şaptea zi a tăiat,
Pe Nestor cel prea nevinovat

Acesta fiind tânăr şi foarte frumos, era cunoscut marelui mucenic Dimitrie şi alergând la locul unde se afla Sfântul Dimitrie în pază, căzu la picioarele lui, şi zise: Robul lui Dumnezeu, voi să mă lupt cu Lie; roagă-te pentru mine, chemând numele lui Hristos.

Iar sfântul însemnându-l cu semnul cinstitei Cruci, îi zise: Şi pe Lie vei birui, şi pentru Hristos vei mărturisi.

Deci mergând la locul cel de luptă, privindu-l Maximian, a zis: Dumnezeul lui Dimitrie ajută-mi, şi apucându-se cu acel grozav ucigaş Lie, şi lovindu-l lovitură de moarte tocmai în inimă, îl omorî.
Iar împăratul se tulbură la suflet şi îndată porunci de omorâră pe Sfântul Dimitrie cu suliţele, ca pe un pricinuitor ce era de junghierea lui Lie şi pe Sfântul Nestor porunci de-l omorâră cu sabia lui.

Tot în această zi, Sfintele mucenițe: Capitolina şi Erotiida.

Stih: Din sabie pe sluga şi stăpâna omorând,
Pe cele ce slugi ale Treimii ce cu adevărat domnitoare sunt.

Acestea au fost pe vremea împăratului Diocleţian şi a lui Zilichinie, domnul Capadociei. Capitolina de neam mare fiind şi bogată, împărţindu-şi toată averea la săraci şi iertându-şi robii săi cu cinste, luă îndrăznire, şi merse înaintea Domnului de se mărturisi că este creştină. Şi băgându-o în temniţă, a doua zi o scoaseră, şi-i tăiară capul; iar Erotiida, care şi roabă era sfintei, de vreme ce şi cu pietre a zvârlit în eparhul de l-a lovit, a fost bătută cu toiege; şi cu darul lui Hristos făcându-se sănătoasă, i-a tăiat şi ei capul.

Tot în această zi, cel dintre Sfinţi părintele nostru Chiriac, patriarhul Constantinopolului.

Stih: Chiriac lăsând pământul şi viaţa muritorilor.
Merge către însuşi Domnul domnilor.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Procla, femeia lui Pilat.

Stih: Stăpânul pe tine Proclo te are stătătoare înainte,
Cel ce a stătut de faţă la soţul tău Pilat mai-nainte.

Povestire pentru iviriţi, cum au venit la cunoştinţa dumnezeiască, de la o femeie roabă.

Stih: Faptă prea mare cucernica femeie lucrând.
Pe tot întreg neamul Ivirilor întorcând.

În zilele celui dintru Sfinţi Constantin marele împărat, o oarecare femeie a fost adusă roabă la Iviri, care era pedepsită din copilărie, desăvârşit cu viaţă sihăstrească, şi ajungând la robie, asemenea se ostenea.

Deci ivirii fiind lipsiţi de tot, de meşteşugul doctoresc, au obicei de merg unii la alţii, de-şi întreba de leacul bolii, ce li se întâmplă. Deci a mers altă femeie la acea vrednică şi minunată femeie având un copil, care se îngreuia şi se chinuia cu lovitură de cumplită boală întrebând-o, adică să o întrebe ce ar face? Iar roaba aceea luând pruncul îl puse în patul său şi se rugă la Dumnezeu, ca să-l izbăvească

din boală, şi o auzi, Cel ce cunoaşte ascunsurile inimilor, şi fără de zăbavă a dat sănătate copilului.

De care lucru a fost vestită acea minunată femeie, cât merse şi la urechile împărătesei, cea ce se făcu, care îndată trimise să o ia pentru că şi ea avea o boală grea. Iar femeia smerindu-se nu vrea să meargă, socotindu-se pe sine nevrednică a merge la împărătească. Deci împărăteasa nebăgând nicidecum seamă de mărirea împărăţiei, se pogorî, de merse la acea roabă, şi ea făcând loc împărătesei de şezu pe patul ei cel sărac, unde pusese şi copilul, aduse rugăciunea în loc de iarbă pentru leacul bolii; şi izbăvindu-se împărăteasa de boală, îi da aur şi argint, şi haine şi alte daruri împărăteşti, făcând răsplătire celeia ce aşa curând cu tot harul o izbăvi de boală.

Iar minunata aceia femeie zise: Că nu-i trebuie nici unele de acelea, ci socotea plată mare a fi cunoştinţa bunei credinţe. Şi-i porunci să zidească o biserică lui Dumnezeu acelui ce a izbăvit-o de acea boală, şi a mântuit-o.

Auzind împărăteasa cuvintele acestea, merse la împărăţie şi făcu pe împăratul de se minună de acea minunată tămăduire, povestindu-i şi în ce chip, şi adeverea că Dumnezeul roabei, acela este cel adevărat Dumnezeu. Şi cum că se cade, cât mai curând să zidească o biserică, şi să întoarcă pe tot poporul spre închinăciunea aceluia.

Deci împăratul de acel lucru minunat se miră, iar a zidi biserică nu vrea. Şi peste puţină vreme ieşind împăratul la vânat, ceilalţi toţi făceau vânarea fără de nici o sminteală, iar împăratul singur rămăsese, că-l lovise nevederea şi mirându-se de ceea ce i se întâmplase, îşi aduse aminte de neascultare, şi chemând întru ajutor pe Dumnezeul roabei, se izbăvi îndată de întunecare şi mergând la acea minunată roabă, o rugă, ca să-i arate chipul zidirii şi ea însemna şi închipuia, iar meşterii zideau.

Deci dacă se isprăvi biserica şi se acoperi şi rămăsese lucrul numai pe preoţi, află prilej şi pentru lucrul acesta minunata femeie. Şi plecă pe împăratul ivirilor, să trimiţă solie la împăratul Romanilor să-l roage, să trimită dascăli de blagocestie, care făcu după pofta ei şi trimise.

Iar împăratul Constantin primind solia prietenească şi cu cinste, mulţumi lui Dumnezeu, şi trimise pe un oarecare om de cinste, împodobit fiind cu credinţă şi cu înţelepciune şi cu bună viaţă, şi vrednic arhiereu, a propovădui dumnezeiasca cunoştinţă la neamul acela, cu multe daruri, care mergând şi trăgând pe toţi cu minuni

şi cu învăţături spre adevărata credinţă creştinească şi botezându-i, şi zidindu-le multe biserici şi făcând preoţi, şi întorcând toată ţara ivirilor spre dumnezeiasca cunoştinţă, s-a mutat către Domnul.

Într-acest chip au cunoscut ivirii pe Dumnezeu.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cela ce ai grăit cu Moise în munte, şi chipul Fecioarei în rug l-ai arătat; binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Cela ce ai luminat inimile credincioşilor, cu razele nevoinţelor răbdătorului de chinuri; binecuvântat eşti Doamne Dumnezeul părinţilor noştri.

Stingând văpaia necredinţei, cu roua dumnezeieştilor tale sângiuri, mucenice Nestore, acum cânţi: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă...,

Jertfă vie aducându-te Domnului, întru miros cu bună mireasmă, mucenice Nestore, strigai: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum..., a Născătoarei

Mai sfântă decât heruvimii te-ai arătat, PreaSfântă Stăpână, născând pe PreaSfântul Dumnezeu Cuvântul, pe Cel ce ne sfinţeşte pe noi.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pământul, şi toate cele...

Pământul a primit cinstitul tău sânge, cel ce s-a vărsat pentru Hristos; cerurile ţi-au primit sufletul, ca pe o mireasă înfrumuseţată; cetele mucenicilor şi sufletele tuturor drepţilor, cu veselie te-au întâmpinat pe tine mucenice.

O, sufletul tău cel iubitor de Dumnezeu! Care întru nimic a socotit moartea cea vremelnică, iar viaţa cea întru Dumnezeu a ales-o; o ce bărbăţie dumnezeiască! Care a biruit cu tărie nebărbăţia vrăjmaşilor, celor ce nu mărturisesc pe Hristos.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Luptatu-te-ai lupta cea bună, călătoria ai săvârşit-o cu adevărat Nestore înţelepte, şi ţi-ai păzit credinţa; şi de acum înainte te aşteaptă cununa dreptăţii, care o va da ţie Hristos în veci.

Şi acum..., a Născătoarei

Nu mă tem de vânările vrăjmaşului, avându-te pe tine ajutătoare. Nu mă voi teme de rele, năzuind la tine Născătoare de Dumnezeu; că întru tine mă laud, şi întru tine voi trece zidul păcatului, mântuindu-mă cu rugăciunea ta, prea curată.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pământul şi toate cele ce sunt pe dânsul, mările şi toate izvoarele, cerurile cerurilor, lumina şi întunericul, gerul şi zăduful, fiii oamenilor şi preoţi, binecuvântaţi pe Domnul, şi-L prea înălţaţi pe El în veci.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pentru că mi-a făcut mie...

Îmbrăcându-te cu porfiră vopsită din sfinţite sângiurile tale, şi ţinând în dreapta ta Crucea ca un sceptru, împărăţeşti împreună cu Hristos, fericite Nestore.

Strugur copt al viei celei înţelegătoare te-ai arătat, şi în linurile muceniciei ne-ai stors nouă vinul umilinţei, izvorându-l credincioşilor, Nestore mult pătimitorule.

Slavă...,

Cel ce dănţuieşti împreună cu îngerii înaintea feţei lui Iisus, şi te îndestulezi de slava Lui, Nestore, adu-ţi aminte totdeauna de cei ce săvârşesc cu credinţă, cinstită pomenirea ta.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Arătatu-te-ai lăcaş Luminii, ceea ce a risipit negura necunoştinţei, celei de demult cu adevărat; Biserică a sfinţeniei, sfeşnic de aur, ceea ce eşti mai presus de ceruri, Preacurată.

Irmosul: Pentru că mi-a făcut mie mărire Cel puternic şi sfânt numele Lui; şi mila Lui este din neam în neam spre cei ce se tem de Dânsul.

Luminânda

Podobie: Femei auziţi...

Precum ai risipit gândul cel trufaş, şi semeţia cea duşmănoasă a lui Lie, şi a tiranilor celor împreună cu el, Nestore; aşa surpă şi mişcările patimilor, ale celor ce te laudă pe tine mucenice al lui Hristos; ca prin nepătimire să te lăudăm pe tine, mucenice al lui Hristos.

A Născătoarei

După obicei prea curată Născătoare de Dumnezeu arată şi acum milele tale şi îndurările tale cele multe, ceea ce eşti iubitoare de bine; păzindu-ne de toată nevoia, apărându-ne de primejdii şi de scârbe, pe noi pe toţi; şi ne scapă de îngrozirea cea înfricoşată a cutremurului.

La Stihoavnă, Stilurile Octoihului.

Slavă..., glasul al 6-lea

Astăzi toată lumea străluceşte, cu razele purtătorului de nevoinţă, şi Biserica lui Hristos cu flori împodobindu-se, strigă ţie Dimitrie, slugă a lui Hristos şi apărătorule prea fierbinte: Nu lipsi a te ruga pentru robii tăi.

Şi acum..., a Născătoarei

Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii; ţie ne rugăm, roagă-te Stăpână cu sfinţii apostoli, să miluiască sufletele noastre.

A Crucii, a Născătoarei

M-am pironit cu adevărat pe lemn ca un om; am murit şi în mormânt M-am pus ca un muritor; iar ca Dumnezeu, o Maică, morţii voi învia, şi pe tine te voi slăvi cu scularea Mea.

Şi cealaltă slujbă a Utreniei după rânduială şi Otpustul.

La Liturghie - Slujbă obişnuită.

Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Nestor

Troparul Sfântului mucenic Nestor, glasul al 4-lea: Mucenicul Tău, Doamne, Nestor, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1

Irmo: Armele lui Faraon şi puterea lui le-a aruncat în mare, Cel Tare în războaie; să-I cântăm cântare nouă, că S-a prea mărit.

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pusu-te-ai bucurându-te peste sângele tău, înţelepte, ca pe o căruţă de văpaie şi te-ai suit cu bucurie către înălţimea cerului, unde este Iisus, Lumina cea neînserată.

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înfăşurându-te cu platoşa cea înţelegătoare a credinţei, Sfinte Nestor şi având în mâini Crucea ca o suliţă, ai tăiat cu tărie taberele vrăjmaşului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-te cu căldura dragostei lui Hristos, ai sărit în locul cel de privelişte, ai risipit uneltirile lui Lie şi ai întărit semn de biruinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Zămislit-ai în pântece pe Cel împreună fără de început cu Tatăl; născut-ai neştiind de bărbat mai presus de fire cu Trup, rămânând cu adevărat Fecioară curată. Pentru aceasta toţi te cinstim.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce întăreşti tunetul...

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-te cu tăria Puterii Celui ce a sfărâmat zăvoarele şi porţile iadului, degrabă ai intrat la luptă şi tare ai sfărâmat uneltirile vrăjmaşului.

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pe începătorul cel vechi al înşelăciunii, l-ai călcat sub picioarele tale, căci ca un tânăr bărbat ai mers către tăierea săbiei, Sfinte Nestor, lauda mucenicilor. Pentru aceea, te lăudăm.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Zdrobind mai înainte semeţia celor fărădelege, ai jertfit lui Dumnezeu, mucenice, dându-i Lui răsplătire sângele tău cel sfinţit. Pentru aceea, din nou ţi-a dat ţie răsplătire cu bogate haruri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Iisus, cel pe care L-ai purtat în pântecele tău, Născătoare de Dumnezeu, a înnoit mai presus de fire chipul cel pierdut al neamului, prin mâncarea lui Adam, dându-i podoaba cea dintâi.

Irmosul: Cel ce întăreşti tunetul şi zideşti Duhul, întăreşte-mă, Doamne, ca să Te laud pe Tine adevărat şi să fac voia Ta; că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Dumnezeule, graiul Tău şi m-am temut, înţeles-am lucrurile Tale şi m-am înspăimântat, Doamne; că de lauda Ta este plin tot pământul.

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminându-te cu învăţăturile cele dătătoare de lumină ale Sfântului Dimitrie, ai fugit de la întunericul deşertăciunii elinilor şi ai strălucit cu lumina muceniciei.

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Tulburând marea cea sărată a necredinţei, cu dulceaţa credinţei tale, Sfinte mucenice Nestor, ai înecat oştile necredincioşilor întru adâncul sângiurilor tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Arătatu-te-ai pom sădit pe lângă Viaţă, hrănind cu bună rodirea chinurilor tale plinirea credincioşilor, Sfinte Nestor, lauda mucenicilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Fii curăţitoare de păcatele mele şi-mi dă mână de ajutor, mie, celui ce mă primejduiesc, Preasfântă Stăpână, ajutătoarea cea tare a creştinilor.

Cântarea a 5-a

Irmos: Răsări mie, Doamne, lumina poruncilor Tale, că la tine aleargă duhul meu şi te laudă pe Tine; că Tu eşti Dumnezeul nostru şi la Tine scap, Împăratul Păcii.

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Udându-ţi cugetul cu cunoştinţa cuvintelor celor dumnezeieşti, ai odrăslit spic de mucenicie copt la vreme, mărite mucenice Nestor.

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin râurile cuvintelor tale, o, Sfinte Dimitrie, mucenice al lui Hristos, a potolit Sfântul Nestor nelegiuirea cea mare a necredinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luptându-te cu vrăjmaşul cel văzut, ai luat ajutorul lui Dumnezeu cel Nevăzut, Sfinte mucenice Nestor, pururea pomenite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Bucură-te, ceea ce ai născut fără de sămânţă pe Dumnezeul nostru! Bucură-te, Maica lui Dumnezeu prea curată! Bucură-te, Mireasă nenuntită!

Cântarea a 6-a

Irmos: Viforul gândurilor apucându-mă...

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Însemnându-ţi-se inima cu pecete, vitejeşte ai rănit inima lui Lie, luptătorule, cu suliţa bărbăţiei tale. Şi bucurându-te, eşti osândit la moarte pentru Iisus, Viaţa tuturor.

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un mire din cămara trupului tău ai ieşit, Sfinte Nestor şi fiind luminat şi împodobit cu hainele cele sfinţite, din sângiurile tale, mucenice, ai stat înaintea Stăpânului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Înălţându-ţi picioarele pe piatra dreptei credinţe, te-a întărit Hristos, Piatra vieţii şi a îndreptat cărările tale către El, Sfinte Nestor şi pe vrăjmaşii tăi i-a ruşinat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Rupe lanţurile greşelilor mele, ceea ce ai născut pe Dumnezeu, cel ce ridică păcatul lumii, Fecioară Marie. Că întru tine mi-am pus nădejdile mântuirii.

Irmosul: Viforul gândurilor apucându-mă, mă trage întru adâncul greşelilor celor nemăsurate; dar Tu, Cârmuitorule Bunule, mai înainte apucând cârmuieşte-mă, ca pe proorocul şi mă mântuieşte.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând de tot necazul ne izbăvim, de Dumnezeu Născătoare.

Nevoindu-te bine, ai moştenit acum mărirea cea nemuritoare, ostaş prea ales al Stăpânului făcându-te, cu rugăciunile Sfântului Dimitrie, mucenicul, cu care împreună, Sfinte mucenice Nestor, prea înţelepte, nu înceta a te ruga pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai grăit cu Moise în munte şi chipul Fecioarei în rug l-ai arătat; Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cel ce ai luminat inimile credincioşilor, cu razele nevoinţelor răbdătorului de chinuri: Binecuvântat eşti, Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Stingând văpaia necredinţei, cu roua dumnezeieştilor tale sângiuri, mucenice Nestor acum cânţi: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Jertfă vie aducându-te Domnului, întru miros cu bună mireasmă, mucenice Nestor, cântai: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai sfântă decât Heruvimii te-ai arătat, Preasfântă Stăpână, născând pe Preasfântul Dumnezeu Cuvântul, pe Cel ce ne sfinţeşte pe noi.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pământul şi toate cele...

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pământul a primit cinstitul tău sânge, cel ce s-a vărsat pentru Hristos, cerurile ţi-au primit sufletul, ca pe o mireasă înfrumuseţată; cetele mucenicilor şi sufletele tuturor drepţilor, cu veselie te-au întâmpinat pe tine, Sfinte mucenice Nestor.

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

O, sufletul tău cel iubitor de Dumnezeu, Sfinte mucenice Nestor, care întru nimic a socotit moartea cea vremelnică, iar viaţa cea întru Dumnezeu a ales-o; o, ce bărbăţie dumnezeiască, care a biruit cu tărie nebărbăţia vrăjmaşilor, celor ce nu mărturisesc pe Hristos!

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Luptatu-te-ai lupta cea bună, călătoria ai săvârşit-o cu adevărat, Sfinte Nestor, prea înţelepte şi ţi-ai păzit credinţa şi de acum înainte te aşteaptă cununa dreptăţii, pe care ţi-o va da ţie Hristos în veci.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Nu mă tem de vânările vrăjmaşului, avându-te pe tine ajutătoare. Nu mă voi teme de rele, năzuind la tine, Născătoare de Dumnezeu; că întru tine mă laud şi întru tine voi trece zidul păcatului, izbăvindu-mă cu rugăciunea ta, prea curată.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pământul şi toate cele ce sunt pe el, mările şi toate izvoarele, cerurile cerurilor, lumina şi întunericul, gerul şi zăduful, fii oamenilor şi preoţii, binecuvântaţi pe Domnul şi-L prea înălţaţi pe El în veci!

Cântarea a 9-a

Irmos: Pentru că mi-a făcut mie...

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îmbrăcându-te cu porfiră vopsită din sfinţite sângiurile tale şi ţinând în dreapta ta crucea ca un sceptru, împărăţeşte împreună cu Hristos, Sfinte fericite Nestor.

Stih: ***Sfinte mucenice Nestor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strugure copt al Viei celei înţelegătoare te-ai arătat şi în linurile muceniciei ne-ai stors nouă vinul umilinţei, izvorându-1 credincioşilor, Sfinte Nestor, mult luptătorule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cel ce dănţuieşti împreună cu îngerii înaintea feţei lui Iisus şi te îndestulezi de slava Lui, Sfinte mucenice Nestor, adu-ţi aminte totdeauna de cei ce săvârşesc cu credinţă, cinstită pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai locaş Luminii, ceea ce ai risipit negura necunoştinţei celei de demult cu adevărat; Biserică a Sfinţeniei, sfeşnic de aur, ceea ce eşti mai presus de ceruri, Preacurată.

Irmosul: Pentru că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic şi Sfânt este Numele Lui; şi mila Lui este din neam în neam spre cei ce se tem de Dânsul.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Pe Dumnezeiescul luptător, Sfântul Dimitrie, credincioşii cu evlavie adunându-ne, toţi să-l lăudăm cu cântări, mărind împreună cu acesta pe strălucitul mucenic Nestor. Care a surpat mândria lui Lie şi s-a nevoit pentru Hristos, învrednicindu-se şi de Slava Lui.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dă-ruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Nu te-ai înspăimântat de sălbăticirea vrăjmaşilor, nici te-ai înfricoşat de bătăile trupului; ci, fără de temere ai alergat la luptă, înţelepte, purtând arma cea nebiruită, Dumnezeiasca Cruce: drept aceea ai şi omorât pe înşelătorul şi fiind omorât, Sfinte mucenice Nestor, te-ai învrednicit de Viaţă, stând înaintea lui Hristos.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruieşte-i, Hristoase Dumnezeule. Veseleşte cu puterea Ta pe binecredincioşii creştini, dăruindu-le lor biruinţă asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruinţă.

Cel ce şade pe Scaun de Heruvimi şi se află în Sânurile Tatălui, şade în sânurile tale Trupeşte ca pe un Scaun sfinţit al Său. Căci cu adevărat a Împărăţit Dumnezeu peste toate neamurile şi cu înţelegere cântăm Lui acum. Pe Acesta roagă-L să se mântuiască robii tăi.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Dacă Te-a văzut prea curata Maica Ta Înălţat pe Cruce, pe Tine, Cuvântule al lui Dumnezeu, ca o Maică, tânguindu-se, zicea: ce este această minune nouă şi străină Fiul meu? Cum Tu, Viaţa tuturor, primeşti moarte, vrând să înviezi pe cei morţi, ca un Milostiv?

Acatistul Sfântului mucenic Nestor

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;

Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu

adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condac 1

Bucură-te, ostașul cel neînfricat al lui Hristos, care doborând pe Lie, ucigașul creș-tinilor, ai surpat trufia împăratului Maximian, dascăl și părinte fiindu-ți marele Dimitrie, de la care primind sabia credinței, ai pornit la luptă - asemenea lui David, nimicind uriașa putere cu prașția nevinovăției tale, iar pe creștinii Solunului i-ai izbăvit cu sângele muceniciei, pentru care cu nevrednicie îți cântăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!***

Icos 1

Sfinte nevoitorule, care nesocotind plăcerile tinereții ți-ai primejduit viața, în-fruntând nevrednicia lui Lie și puterea împăratului păgân, ca un miel nevinovat dăruindu-te lui Hristos, iar creștinii izbăviți prin jertfa ta, îți aduceau cu dragoste laude ca acestea:
Bucură-te, frăgezimea tinereții;
Bucură-te, câștigător al vieții;
Bucură-te, al creștinilor izbăvitor;
Bucură-te, al ucigașului lor surpător;
Bucură-te, cel cu frumusețea împodobit;
Bucură-te, de marele Dimitrie blagoslovit;
Bucură-te, al plăcerilor tinereții disprețuitor;
Bucură-te, al lui Hristos îndrăzneț mărturisitor;
Bucură-te, cel ce sălbăticia uriașului Lie ai înfruntat;
Bucură-te, că puterea lui de fiară nu te-a spăimântat;
Bucură-te, cel ce spre Hristos ai nădăjduit;
Bucură-te, că de la El neînfrântă putere ai primit;

Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!

Condac 2

Mucenice al lui Hristos, Nestore, întărit fiind cu dumnezeieștile cuvinte ale marelui mucenic Dimitrie, ca un nou David, pe Goliat, în uriașul Lie bărbătește ai omorât, și mândria împăratului surpând, de ucigașe sulițe ai izbăvit mulțimea creștinilor, care neîncetat slăvind pe Dumnezeu, aduceau Lui cântare: ***Aliluia!***

Icos 2

Nestore înțelepțite, într-armându-te cu puterea celui ce a sfărâmat zăvoarele și porțile iadului, ai surpat vicleșugul și puterea ucigașă a tiranului Lie, zvârlindu-l ca pe o minge în sulițele pregătite pentru frații tăi, care slăvind pe Dumnezeu pentru tăria ta, această cântare ți-aduceau:
Bucură-te, noule David cu înțelepciune;
Bucură-te, că asemenea lui ai izbăvit înșelăciunea;
Bucură-te, că pe Lie, cu uriașul Goliat ai închipuit;
Bucură-te, că într-armat cu credință, pe păgâni ai biruit;
Bucură-te, că spre pod, „privelișteа păgânilor”, ai alergat;
Bucură-te, că Lie, cu trufie și dispreț te-a întâmpinat;
Bucură-te, că nădăjduind în Hristos, ai înfruntat aprigă sălbăticie;
Bucură-te, că frăgezimea ta curată a dovedit atâta tărie;
Bucură-te, cel ce răcnetul și căutătura înfricoșată a lui Lie, cu seninătate ai privit;
Bucură-te, că pe acel ucigător de creștini, în sulițe l-ai zvârlit;
Bucură-te, că pentru vărsarea sângelui nevinovat, creștinii suspinau;
Bucură-te, că pentru vitejia ucigașului, păgânii se veseleau;
Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!

Condac 3

Biruitorul vrăjmașului creștinilor făcându-te, mucenice, de ascuțisul săbiilor i-ai izbăvit, aruncându-te cu dragoste în „lupta cea bună”, pe urmele jertfei lui Hristos pășind, pe cei slabi, din ucigașe gheare smulgând, iar pe noi, cu rugăciunile tale, din mâna lui veliar scoate-ne, ca să cântăm împreună cu tine lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 3

Înșelăciunii păgânului împărat Maximian slujind Lie, pe creștini ucidea, cu diavolească trufie, gădilând pofta împăratului, iar tu, înțelepte, neputând răbda atâta cruzime, biruind slăbiciunea tinereții, te-ai într-armat cu credința cea tare în Hristos, rușinând lauda cea deșartă a ucigașilor. Pentru aceea, cu dragoste îți aducem aceste laude:

Bucură-te, viteazule;
Bucură-te, înțeleptule;
Bucură-te, izbăvitorul amărâților;
Bucură-te, nimicitorul săbiilor;
Bucură-te, cel cu credință într-armat;
Bucură-te, cel de dragoste sfântă înflăcărat;
Bucură-te, al jertfei lui Hristos următor;
Bucură-te, al trufiei păgânilor biruitor;
Bucură-te, că scut celor slabi te-ai făcut;
Bucură-te, că mare râvnă, pentru Hristos ai avut;
Bucură-te, a înșelăciunii înlănțuire;
Bucură-te, a trufiei ucigașe nimicire;
Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!

Condac 4

Îndrăzneală sfântă născând credința ta cea tare, te-ai înfățișat împăratului, cerând să lupți cu Lie, uriașul. Dar Maximian, vrând să-ți cruțe tinerețea și frumusețea trupească de sălbăticia plăcutului său, nu ți-a cunoscut tăria cea dinlăuntru, care te-a într-armat cu vitejească râvnă, ci slăvind pe Hristos, ai alergat spre mucenicie, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 4

Înțeleaptă minte, în trup tânăr arătând, mucenice sfinte, ai ales calea dumnezeiești slave, cu aripile credinței zburând peste deșartele ademeniri ale păgânului împărat, te-ai numărat cu cetele mucenicilor, cu care împreună rugându-te pentru noi, primești smerita noastră cântare:
Bucură-te, cel tare în credință;
Bucură-te, râvnitor spre dulce nevoință;
Bucură-te, cel ce ai întâmpinat a lui Lie căutătură-nfricoșată;
Bucură-te, că de al fiarei răcnet, obștea lui Hristos era înspăimântată;
Bucură-te, că nu te-au biruit ale împăratului ademeniri;
Bucură-te, că ai călcat vitejește ale vrăjmașului uneltiri;
Bucură-te, cel ce nu ți-ai cruțat tinerețea;
Bucură-te, cel ce urâciunea ai învins cu frumusețea;
Bucură-te, că și pe noi, de ademenirile lui veliar ne păzești;
Bucură-te, că de răcnetele vrăjmașului ne izbăvești;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunea mijlocești a noastră mijlocire;
Bucură-te, cel ce ești osârdnica noastră ocrotire;
Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!

Condac 5

Întărit cu căldura dragostei lui Hristos, Nestore mucenice, pe începătorul cel vechi al înșelăciunii l-ai nimicit, ca un viteaz bărbat mergând spre tăiere, cântând neîncetat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 5

Cu pecetea lui Hristos însemnându-te marele mucenic Dimitrie, vitejește ai rănit, sfinte, inima de fiară a vrăjmașului, și sângele tău curat vărsând, moștenitor al Împărăției cerești te-ai făcut, iar noi, bucurându-ne de a ta grabnică sprijinire, îți aducem aceste laude:

Bucură-te, cel cu alese doruri împodobit;
Bucură-te, al lui Hristos mucenic iubit;
Bucură-te, cel ce trufia împăratului ai săgetat;
Bucură-te, că a păgânilor priveliște de pe pod ai surpat;
Bucură-te, cel ce bărbătește te-ai dus la tăiere;
Bucură-te, a creștinilor dulce mângâiere;
Bucură-te, că inima fiarei ucigașe ai rănit;
Bucură-te, că tăria uriașului, cu credința în Hristos ai biruit;
Bucură-te, al nemuririi moștenitor;
Bucură-te, al nostru grabnic sprijinitor;
Bucură-te, ajutătorul bolnavilor;
Bucură-te, mângâietorul întristaților;
Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!

Condac 6

Crucii tale ne închinăm, Hristoase, că prin puterea ei tinerețea lui Nestor ai făcut biruitoare asupra celui vechi în răutate. Nu ne lăsa nici pe noi, care cinstind tăria ei, aducem neîncetată cântare: ***Aliluia!***

Icos 6

Lui Hristos aducând prinos sângele tău, mucenice, cerurile ți-au primit sufletul ca pe o mireasă înfrumusețată, cetele sfinților cu veselie te-au întâmpinat, iar noi nevrednicii, nădăjduind în sprijinul rugăciunilor tale, cu dragoste îți aducem aceste laude:

Bucură-te, lauda mucenicilor;
Bucură-te, bucuria sfântă a creștinilor;
Bucură-te, a nevoitorilor călăuzire;
Bucură-te, a celor feciorelnici sprijinire;
Bucură-te, a asupriților ocrotire;
Bucură-te, a tinerilor frumoși îngrădire;

Bucură-te, a celor neputincioși întărire;
Bucură-te, a credinței creștine putere;
Bucură-te, a crucii mângâiere;
Bucură-te, că lui Hristos, însuși trupul jertfă ți-ai adus;
Bucură-te, că mucenicia ta, inima diavolului a împuns;
Bucură-te, că pe altarul iubirii, prețul vieții tale ai pus;
Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!

Condac 7

Într-armat cu puterea crucii lui Hristos, care pe diavolul l-a surpat, ai biruit, sfinte, tăria vicleanului, învățându-ne și pe noi „lupta cea bună”, neîncetat cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 7

Cu credința lui Avraam jertfind, mucenice, însuși trupul tău, „pământului făgăduinței” te-ai făcut moștenitor, iar noi, nevrednicii, cinstind nevoințele tale, această cântare ți-aducem:
Bucură-te, următor lui Avraam cu credința;
Bucură-te, asemenea lui David cu biruința;
Bucură-te, a întâiului mucenic Ștefan următor;
Bucură-te, al poruncii iubirii împlinitor;
Bucură-te, cel ce nedreptatea și înșelăciunea n-ai suferit;
Bucură-te, că apărând pe cei slabi, pe Hristos ai mărturisit;
Bucură-te, cel ce pentru uciderea fără vină a creștinilor te-ai ridicat;
Bucură-te, că apărându-i pe ei, cu vitejie în luptă te-ai aruncat;
Bucură-te, ocrotirea și tăria creștinilor;
Bucură-te, mânia și răzbunarea păgânilor;
Bucură-te, cel ce pe Lie în sulițe l-ai aruncat;
Bucură-te, că pentru moartea lui frumosul tău cap s-a tăiat;
Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!

Condac 8

Marelui Dumnezeu închinându-te, sfinte, jertfă curată te-ai adus, pe Hristos mărturisind cu putere, urâciunea pustiirii ai nimicit, Treimii Sfinte neîncetată cântare aducând: ***Aliluia!***

Icos 8

Dimitrie, izvorâtorul de mir, dascăl și părinte fiindu-ți, te-a întărit cu credință în Hristos și cu semnul crucii pecetluindu-te, ți-a proorocit biruință asupra lui Lie. Iar

tu, cu vitejie alergând, ai biruit a ucigașului putere, pentru care noi, cu dragoste, aceste laude ți-aducem:
Bucură-te, cel ce cu sunet ai risipit a lui Lie pomenire;
Bucură-te, că a împăratului mânie ai pornit spre a ta pedepsire;
Bucură-te, cel ce ai vădit a lui Dimitrie credință și putere;
Bucură-te, că prin moartea ucigașului ai tăiat a păgânilor plăcere;
Bucură-te, cel cu Sfântul Dimitrie împreună rugător;
Bucură-te, cu izvorâtorul de mir deopotrivă pătimitor;
Bucură-te, al Solunului, de nedreptate și durere izbăvitor;
Bucură-te, că prin vitejia ta, credința în Hristos ai întărit;
Bucură-te, că din sămânța sângelui tău, noi creștini au răsărit;
Bucură-te, că Sfântul Dimitrie, cu semnul crucii te-a pecetluit;
Bucură-te, că întărit de el, cu bucurie, spre mucenicie ai pornit;
Bucură-te, că frângând capul înșelăciunii, pe Hristos ai propovăduit;
Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!

Condac 9

Izbăvitorul neamului omenesc din robia lui veliar, te-a luminat pe tine, sfinte mucenice, ca să-ți agonisești putere și, împodobindu-ți tinerețea cu înțelepciune, iar frumusețea trupului cu neprihănirea, ți-a înfierbântat inima cu iubirea care înalță și rodește tot felul de bunătăți. Pentru aceea, punându-ți trupul stavilă împotriva relelor pătimiri ale creștinilor Solunului, ne-ai învățat și pe noi a cânta neîncetat lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 9

Creștinilor Solunului te-ai făcut scut, sfinte mucenice, stăvilind uciderea lor de sălbatica plăcere a lui Maximian în priveliștea luptei cu uriașul Lie, iar noi, întăriți de răsunetul biruinței tale, cu recunoștință, această cântare ți-aducem:
Bucură-te, viteazule luptător;
Bucură-te, tinere biruitor;
Bucură-te, al frumuseții trupești disprețuitor;
Bucură-te, al slavei cerești câștigător;
Bucură-te, că iubirea lui Hristos te-a înflăcărat;
Bucură-te, că asupra necredinței, credința te-a într-armat;
Bucură-te, cel ce trupul ți-ai pus scut înșelăciunii;
Bucură-te, că biruința ta a fost stavilă întinăciunii;
Bucură-te, cel ce ai nimicit a păgânilor sălbatică plăcere;
Bucură-te, că ai izbăvit creștinii de nedreaptă tăiere;
Bucură-te, a noastră ocrotire în rele pătimiri;
Bucură-te, al nostru mijlocitor de sfinte împliniri;

Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!

Condac 10

Mijlocitor al creștinilor făcându-te, mucenice, cu scump sângele tău ai spălat rănile și ai alinat suspinurile Solunului, pentru diavoleasca plăcere a păgânilor, cântând împreună cu îngerii lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icos 10

Al nostru sprijinitor făcându-te, sfinte, nu înceta a te ruga pentru neputințele firii noastre căzute, ca întărindu-ne cu căldura iubirii tale, să ne ridicăm, slăvind pe Dumnezeu pentru nevoințele tale și cântând laude ca acestea:
Bucură-te, miel curat, ce singur te-ai dus la tăiere;
Bucură-te, că ai dat sângele tău pentru a fraților mângâiere;
Bucură-te, cel ce pentru Hristos sufletul nu ți-ai cruțat;
Bucură-te, că prin mucenicie viață veșnică ai câștigat;
Bucură-te, că te-ai jertfit ca să ridici pe cei de jos;
Bucură-te, că marea-ți iubire te-a făcut prieten lui Hristos;
Bucură-te, că ți-ai câștigat loc bineplăcut;
Bucură-te, că și al nostru grabnic sprijinitor te-ai făcut;
Bucură-te, că smeriți în fața jertfei tale ne plecăm;
Bucură-te, că sprijin tare în rugăciunea ta aflăm;
Bucură-te, că noi în încercări la tine alergăm;
Bucură-te, că prin dragostea ta ne mângâiem;
Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!

Condac 11

La tronul Treimei Sfinte înălțându-se jertfa ta, mucenice, împreună cu marele Dimitrie, învățătorul tău, neîncetată laudă îi aduceți, cântând: ***Aliluia!***

Icos 11

Stăpânului veacurilor, cu vrednicie slujind, sfinte, pe diavol ai ferecat cu lanțurile oțelite ale vitejiei tale, iar noi, cu nevrednicie cătând spre măreția jertfei tale, neîncetată cântare lui Dumnezeu aducem, lăudând mucenicia ta:
Bucură-te, cel ce te-ai făcut solul nostru la Treimea Sfântă;
Bucură-te, cel ce la tronul slavei, cu heruvimii, neîncetat cântă;
Bucură-te, cu marele Dimitrie împreună alergător;
Bucură-te, al cununei nevestejite cu el câștigător;
Bucură-te, cel ce asemenea lui ne ești ales mijlocitor;
Bucură-te, al celor asupriți cald sprijinitor;
Bucură-te, râvnitor spre desfătări cerești;

Bucură-te, disprețuitor al plăcerilor trupești;
Bucură-te, fiu al harului;
Bucură-te, câștigător al darului;
Bucură-te, cel ce te apleci spre noi, smeriții;
Bucură-te, cel ce ne ajuți pe noi, amărâții;
Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!

Condac 12
Hristos ți-a împărtășit darul credinței și puterea, ca purtând crucea muceniciei, pentru numele Lui, să biruiești toată vrăjmășia, făcându-te părtaș al slavei cerești, unde, împreună cu cetele îngerești, neîncetată cântare de laudă îi aduci: ***Aliluia!***

Icos 12
Iisus, Fiul lui Dumnezeu, văzându-ți tinerețea și frumusețea sufletului, în alergarea curată a muceniciei ți-a primit jertfa și împodobind capul tău feciorelnic cu cununa nevestejitei răsplătiri, te-a adăugat la ceata sfinților, pentru care, cu adâncă smerenie, îndrăznim a-ți aduce această cântare:
Bucură-te, jertfitorule mire;
Bucură-te, a lui Iisus aleasă iubire;
Bucură-te, că I-ai dăruit a ta neprihănire;
Bucură-te, cu marele Dimitrie în sfântă unire;
Bucură-te, câștigător de nevestejită cunună;
Bucură-te, a veșniciei sfântă arvună;
Bucură-te, cel ce pe mulți la credința în Hristos ai câștigat;
Bucură-te, că cetei sfinților, Hristos te-a adăugat;
Bucură-te, cel ce pentru noi ești cu sfinții împreună rugător;
Bucură-te, la tronul ceresc, al nostru grabnic mijlocitor;
Bucură-te, că celor ce-ți poartă numele ești neîncetat ocrotitor;
Bucură-te, că tuturor obiditilor ești de nădejde sprijinitor;
Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!

Condac 13 (de trei ori)
O, Sfinte mucenice Nestore, care neastâmpărul curat al tinereții și frumusețea trupului tău le-ai dăruit neprihănită jertfă lui Hristos, pe creștinii Solunului izbăvindu-i de nedreaptă pierzare, pe noi, care suspinăm cu amar, sub povara grea a încercărilor, ușurează-ne, cu mijlocirea grabnică a rugăciunilor tale, ca împreună cu tine, să putem cânta lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

După aceea se zic:

Icos 1

Sfinte nevoitorule, care nesocotind plăcerile tinereții ți-ai primejduit viața, înfruntând nevrednicia lui Lie și puterea împăratului păgân, ca un miel nevinovat dăruindu-te lui Hristos, iar creștinii izbăviți prin jertfa ta, îți aduceau cu dragoste laude ca acestea:

Bucură-te, frăgezimea tinereții;
Bucură-te, câștigător al vieții;
Bucură-te, al creștinilor izbăvitor;
Bucură-te, al ucigașului lor surpător;
Bucură-te, cel cu frumusețea împodobit;
Bucură-te, de marele Dimitrie blagoslovit;
Bucură-te, al plăcerilor tinereții disprețuitor;
Bucură-te, al lui Hristos îndrăzneț mărturisitor;
Bucură-te, cel ce sălbăticia uriașului Lie ai înfruntat;
Bucură-te, că puterea lui de fiară nu te-a spăimântat;
Bucură-te, cel ce spre Hristos ai nădăjduit;
Bucură-te, că de la El neînfrântă putere ai primit;
Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!

Condac 1

Bucură-te, ostașul cel neînfricat al lui Hristos, care, doborând pe Lie, ucigașul creștinilor, ai surpat trufia împăratului Maximian, dascăl și părinte fiindu-ți marele Dimitrie, de la care primind sabia credinței, ai pornit la luptă - asemenea lui David, nimicind uriașa putere cu praștia nevinovăției tale, iar pe creștinii Solunului i-ai izbăvit cu sângele muceniciei, pentru care cu nevrednicie îți cântăm: ***Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!***

Imnografie

Troparul Sfântului mucenic Nestor: Mucenicul Tău, Doamne, Nestor, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Condacul Sfântului mucenic Nestor: Nevoindu-te bine, ai moştenit acum mărirea cea nemuritoare, ostaş prea ales al Stăpânului făcându-te, cu rugăciunile Sfântului Dimitrie, mucenicul, cu care împreună, Sfinte mucenice Nestor, prea înţelepte, nu înceta a te ruga pentru noi toţi.

Partituri, fragmente din slujba Sfântului mucenic Nestor

Pdf:
https://www.slideshare.net/steaemy1/partitura-239198294/steaemy1/partitura-239198294

https://www.academia.edu/44474777/Partituri_fragmente_din_slujba_Sf%C3%A2ntului_mucenic_Nestor

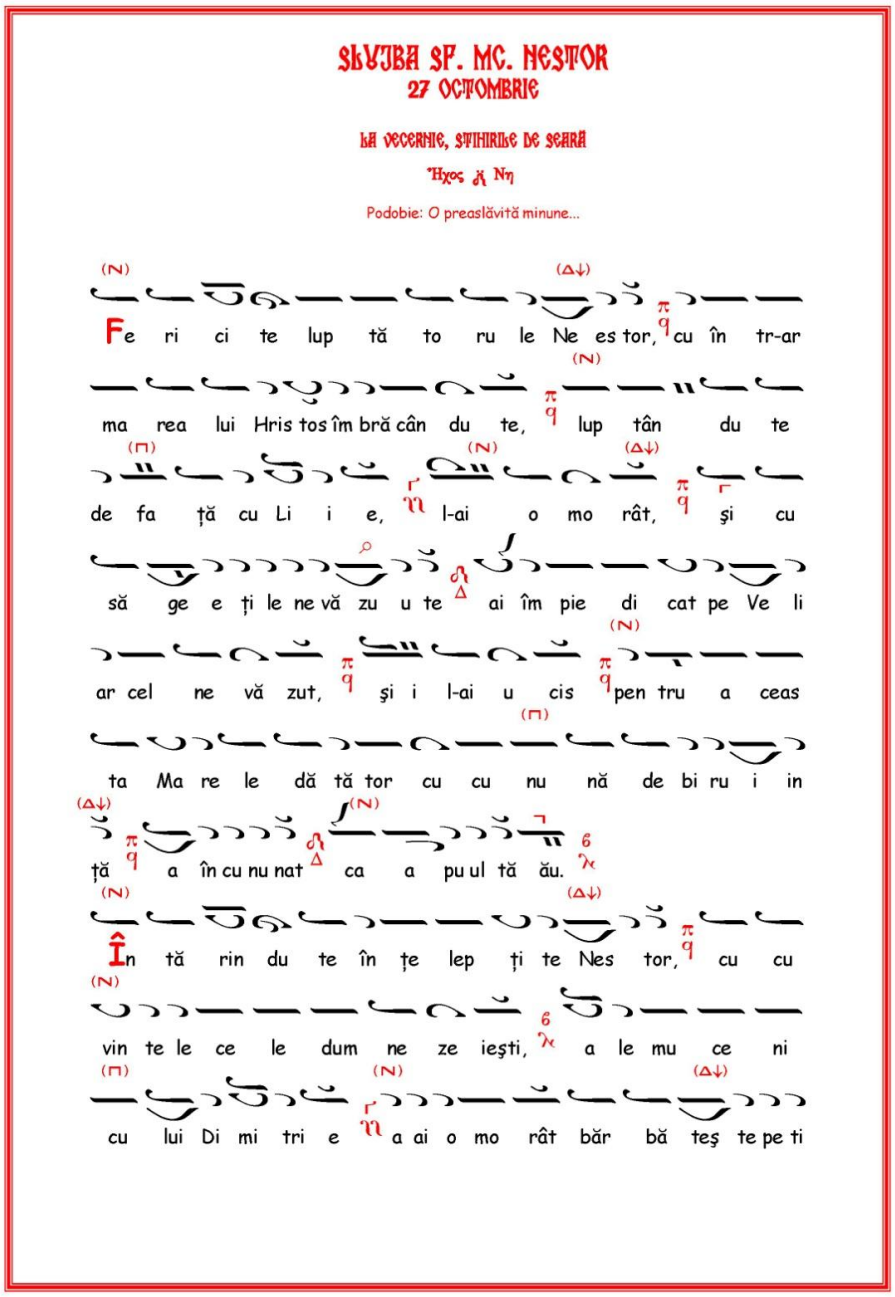

SLUJBA SF. MC. NESTOR
27 OCTOMBRIE

LA VECERNIE, STIHIRILE DE SEARĂ

Ἦχος δ΄ Νη

Podobie: O preaslăvită minune...

Fe ri ci te lup tă to ru le Ne es tor, cu în tr-ar
ma rea lui Hris tos îm bră cân du te, lup tân du te
de fa ță cu Li i e, l-ai o mo rât, și cu
să ge e ți le ne vă zu u te ai îm pie di cat pe Ve li
ar cel ne vă zut, și i l-ai u cis pen tru a ceas
ta Ma re le dă tă tor cu cu nu nă de bi ru i in
ță a în cu nu nat ca a pu ul tă ău.
Întă rin du te în țe lep ți te Nes tor, cu cu
vin te le ce le dum ne ze ieşti, a le mu ce ni
cu lui Di mi tri e a ai o mo rât băr bă teș te pe ti

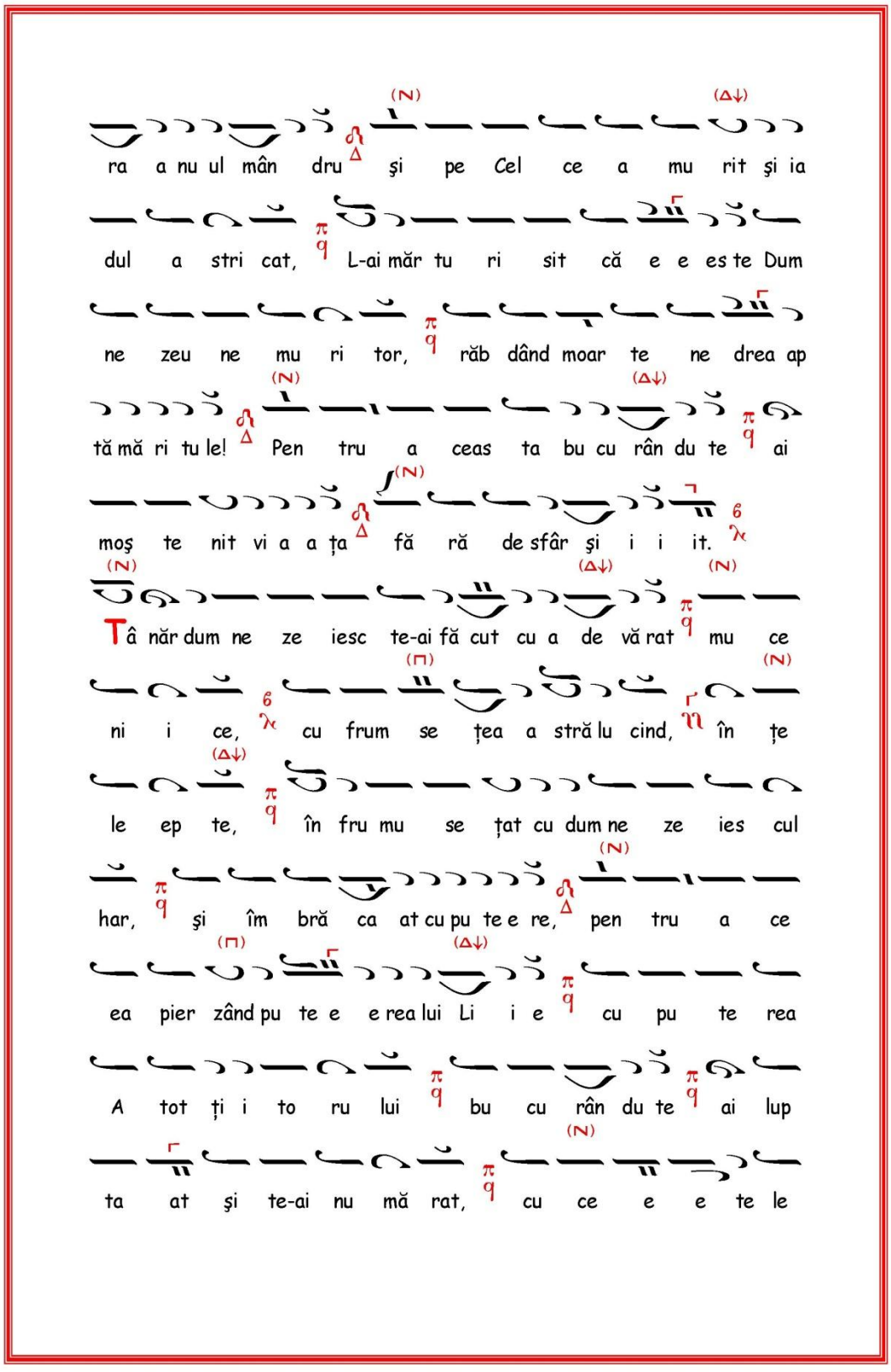
ra a nu ul mân dru şi pe Cel ce a mu rit şi ia
dul a stri cat, L-ai măr tu ri sit că e e es te Dum
ne zeu ne mu ri tor, răb dând moar te ne drea ap
tă mă ri tu le! Pen tru a ceas ta bu cu rân du te ai
moş te nit vi a a ţa fă ră de sfâr şi i i it.
Tâ năr dum ne ze iesc te-ai fă cut cu a de vă rat mu ce
ni i ce, cu frum se ţea a stră lu cind, în ţe
le ep te, în fru mu se ţat cu dum ne ze ies cul
har, şi îm bră ca at cu pu te e re, pen tru a ce
ea pier zând pu te e e rea lui Li i e cu pu te rea
A tot ţi i to ru lui bu cu rân du te ai lup
ta at şi te-ai nu mă rat, cu ce e e te le

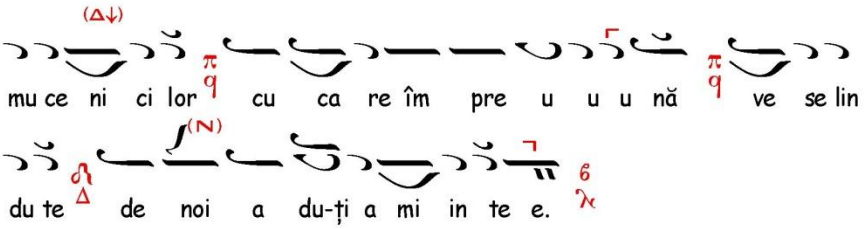
mu ce ni ci lor cu ca re îm pre u u u nă ve se lin
du te de noi a du-ți a mi in te e.

SLAVA VECERNIEI

Ἦχος δ΄.

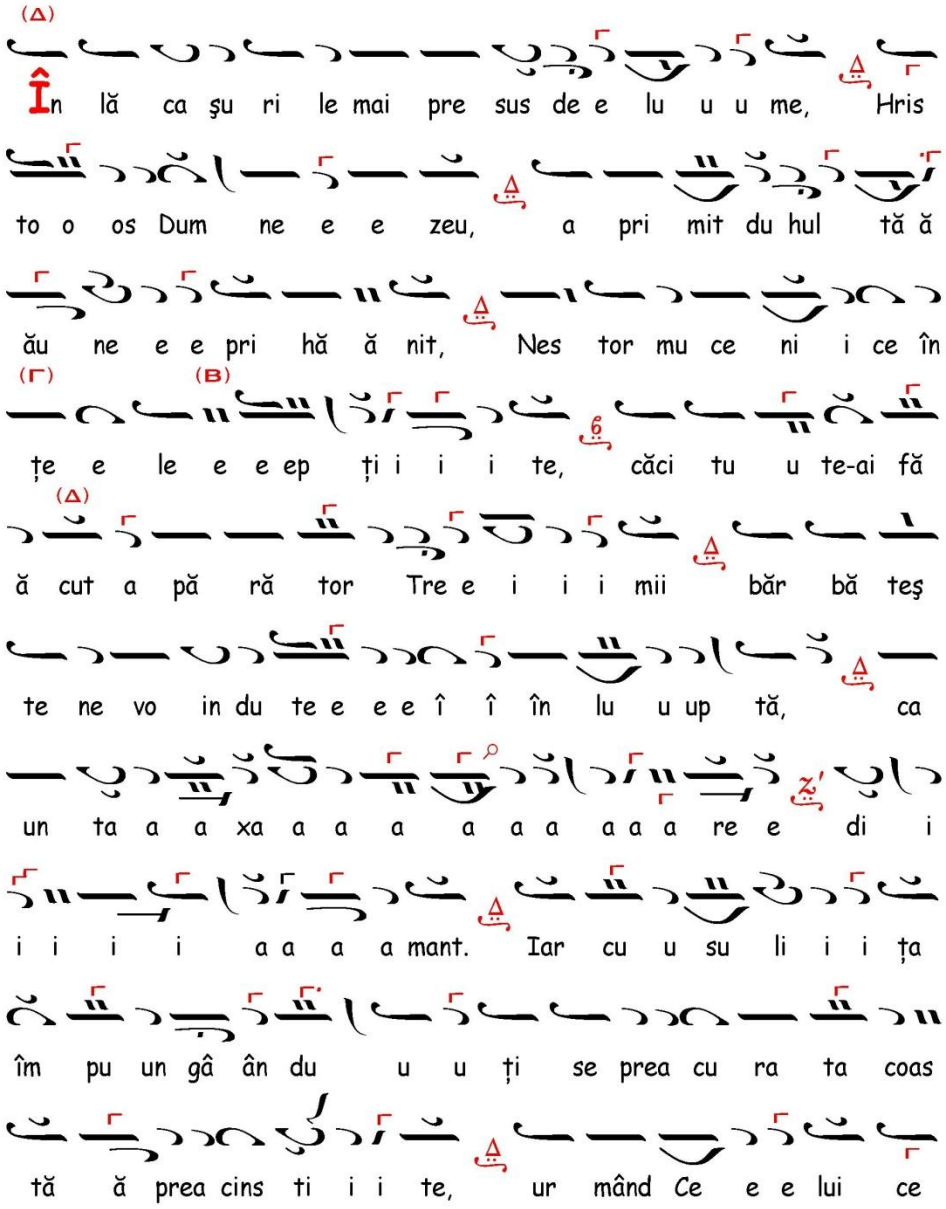

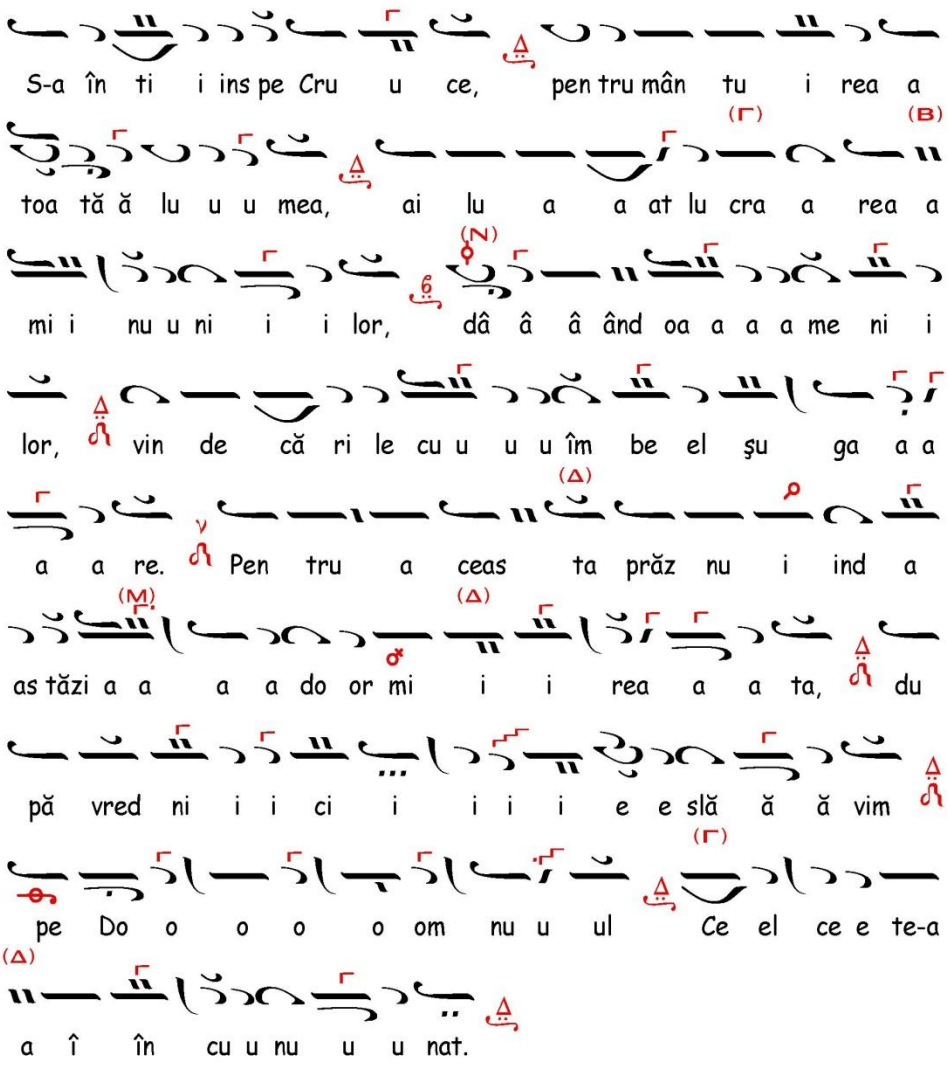
S-a în ti i ins pe Cru u ce, pen tru mân tu i rea a
toa tă ă lu u u mea, ai lu a a at lu cra a rea a
mi i nu u ni i i lor, dâ â â ând oa a a a me ni i
lor, vin de că ri le cu u u u îm be el şu ga a a
a a re. Pen tru a ceas ta prăz nu i ind a
as tăzi a a a a do or mi i i rea a a ta, du
pă vred ni i i ci i i i i e e slă ă ă vim
pe Do o o o o om nu u ul Ce el ce e te-a
a î în cu u nu u u nat.

TROPARUL
SF. MC. NESTOR

Ἦχος δ΄ Δι.

(Δ)

Mu ce ni cul Tău Doam ne Ne es tor în tru ne vo in ța

sa, cu nu na ne stri că ciu nii a do bân dit de la Ti i

i ne Dum ne ze ul no o os tru, că tă ri a Ta

a vând, pe mun ci tori a în frânt zdro bi t-a și a le de

e mo ni lor ne pu tin cioa se le în drăz niri pen tru

ru gă ciu ni le lui, Hris toa se Dum ne ze u le

mân tu ieș te su fle te le noa a as tre.

Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Nestor

Păgânul împărat Maximilian, care se mai numea şi Gherculie, prieten al lui Diocleţian, mergând în cetatea Solunului şi punând în temniţă pe Sfântul Dimitrie, antipatul, pentru mărturisirea lui Hristos, se îndeletnicea cu jocuri publice şi cu privelişti, lăudându-se cu luptătorul său, Lie, care era din neamul vandalilor, zicând că nimeni nu-l poate birui pe el. Acel Lie era ca un alt Goliat, cu trup mai mare decât alţi oameni, înfricoşat la căutătură, cu chipul şi năravul de fiară, cu glasul ca de leu ce răcneşte, iar de căutătura şi de glasul lui tremurau cei ce-l vedeau. Puterea lui era nespus de mare şi nebiruită, căci în el locuiau duhuri necurate şi nimeni nu-i putea sta împotrivă. Lie omorâse un însemnat număr de oameni viteji şi puternici şi era foarte iubit de împărat pentru tăria lui, căci împăratul, fiind nesăţios de sânge omenesc, îl iubea pe acesta, fiindcă toată puterea lui trupească o întrebuinţa pentru vărsarea sângelui.

Acestui necurat Lie i-a pregătit împăratul în mijlocul cetăţii un loc pe stâlpi, înalt şi larg, pe care el putea să-şi desfăşoare luptele sub privirea tuturor. Iar sub acest loc erau înfipte mulţime de suliţe cu ascuţişul în sus, ca astfel, pe cel care îl va birui Lie, îndată să-l arunce pe acele arme ascuţite şi să-l omoare. Astfel luptându-se Lie cu oamenii, îi arunca sub pod în suliţe şi-i omora, iar împăratul, cu toată mulţimea oştilor sale, privea spre acea luptă cu bucurie şi se mândrea cu luptătorul său. La aceste lupte asista şi poporul Solunului, în care era mulţime de credincioşi, care, văzând sângele omenesc vărsat de aceea fiară fără de omenie, suspina cu greu,

pentru că ucisese mulţi creştini, pe care necuraţii îi aduceau cu sila pe pod şi îi puneau să se lupte cu Lie.

Atunci era în cetate un tânăr cu numele de Nestor, viteaz şi frumos la faţă, abia ieşindu-i mustaţa şi barba. Tânărul îi era cunoscut Sfântului mare mucenic Dimitrie, de la care învăţase sfânta credinţă: Acesta, văzându-i pe creştini că sunt ucişi fără de milă, s-a aprins de mânie şi a vrut să se lupte cu Lie.

Alergând la Sfântul Dimitrie care era în temniţă, i-a spus că Lie a ucis o mulţime de creştini, apoi i-a zis: ***"Roagă-te pentru mine, plăcutule al lui Dumnezeu, să-mi ajute pentru sfintele tale rugăciuni, ca, mergând să mă lupt cu acel potrivnic, să-l biruiesc pe el şi să ridic ocara creştinilor".***

Iar Sfântul Dimitrie, făcând pe frunte şi pe pieptul lui semnul crucii, l-a binecuvântat şi i-a proorocit, zicând: "Pe Lie îl vei birui şi pe Hristos vei mărturisi".

Sfântul Nestor, luând binecuvântare, a alergat degrabă la luptă şi, aruncându-şi hainele sale înaintea tuturor, cu mare glas a strigat: ***"Eu vreau să mă lupt cu Lie".***

Iar împăratul, văzând îndrăzneala acelui tânăr, s-a mirat şi, fiindu-i milă de tinereţea şi de frumuseţea lui, a zis către dânsul: *"Oare nu ai văzut tu pe câţi a biruit Lie, mai puternici şi mai tari decât tine? Tu eşti mic de stat şi tânăr. Îndrăzneşti oare a merge împotriva aceluia cu care nu se aseamănă nimeni sub soare?"*

Iar el a zis: ***"Deşi sunt mic şi neputincios, însă mare şi nebiruită este puterea Hristosului meu, spre care nădăjduiesc şi în numele Lui binevoiesc să mă lupt cu uriaşul Lie".***

Împăratul, auzind de numele lui Hristos şi cunoscând că Nestor este creştin, s-a mâniat şi a poruncit să meargă la pod, socotind că Nestor va fi omorât de Lie, cum au fost omorâţi şi ceilalţi. Atunci Nestor s-a suit cu curaj la locul de luptă. ***Iar Lie, sărind, a năvălit asupra sfântului, care, dacă a văzut că se apropie Lie, şi-a făcut semnul crucii şi cu mare glas a strigat, zicând: "Dumnezeul lui Dimitrie, ajută-mi!"***

Apropiindu-se de Lie, a început a se lupta. ***Iar Dumnezeu, Cel ce a întărit odată pe David împotriva lui Goliat, a întărit şi pe robul său, Nestor, asupra necuratului Lie, spre necazul împăratului şi spre veselia credincioşilor săi.*** Căci Nestor cel mic, s-a arătat mai mare cu vitejia sa decât Lie cel puternic, pe care, apucându-l ca pe o pasăre, l-a aruncat de pe podul cel înalt în sulițele cele ascuţite,

în care, căzând Lie ca un stejar, i-a ieşit ticălosul său suflet şi a pierit pomenirea lui cu sunet; apoi s-a spulberat puterea lui cea mândră şi deşarta laudă a lui Maximilian pentru luptătorul său.

După aceea tot poporul Solunului, dar mai ales creştinii, văzând acea neaşteptată şi prea slăvită biruinţă, cu mare glas au strigat: "Mare este Dumnezeul lui Dimitrie".

Iar împăratul, sculându-se cu ruşine, s-a dus în palatele sale, necăjindu-se şi întristându-se foarte mult pentru iubitul său Lie. Mâniindu-se asupra lui Nestor, a poruncit să fie prins. Şi aflând că marele mucenic Dimitrie a fost pricinuitorul morţii lui Lie, că el a întărit la luptă pe Nestor, proorocindu-i lui biruinţa, a poruncit să fie ucişi amândoi.

Sfântul Dimitrie a fost ucis cu suliţe, iar lui Nestor i s-a tăiat capul şi amândoi au primit cununile biruinţei de la Hristos, răsplătitorul de nevoinţe întru Împărăţia cea cerească, căreia şi noi să ne învrednicim cu rugăciunile sfinţilor răbdători de chinuri. Amin.

Sinaxar 27 octombrie

În această lună, în ziua a douăzeci şi şaptea, pomenirea Sfântului marelui mucenic Nestor.

Acesta fiind tânăr şi foarte frumos, era cunoscut marelui mucenic Dimitrie; şi alergând la locul unde se afla Sfântul Dimitrie în pază, a căzut la picioarele lui şi a zis: "Robul lui Dumnezeu, vreau să mă lupt cu Lie; roagă-te pentru mine, chemând numele lui Hristos".

Iar sfântul însemnându-l cu semnul cinstitei Cruci, i-a zis: "Şi pe Lie vei birui şi pentru Hristos vei mărturisi".

Deci mergând la locul de luptă, privindu-l Maximian, a zis: "Dumnezeul lui Dimitrie ajută-mi" şi apucându-se cu acel grozav ucigaş Lie, şi lovindu-l lov-itura de moarte tocmai în inimă, l-a omorât.

Iar împăratul s-a tulburat la suflet şi îndată a poruncit de a omorât pe Sfântul Dimitrie cu sulițele, ca pe un pricinuitor al junghierii lui Lie şi pe Sfântul Nestor a poruncit de l-au omorât cu sabia lui.

Tot în această zi, Sfintele muceniţe Capitolina şi Erotiida.

Acestea au fost pe vremea împăratului Diocleţian şi a lui Zilichinhie, guver-natorul Capadociei. Capitolina de neam mare fiind şi bogată, împărţindu-şi toată averea la săraci şi iertându-şi robii săi cu cinste, lua îndrăznire şi merse înaintea guvernatorului de s-a mărturisit că este creştină. Şi băgând-o în temniţă, a doua zi au scos-o şi i-au tăiat capul.

Iar Erotiida, care era roaba sfintei, de vreme ce şi cu pietre a zvârlit în eparh de l-a lovit, a fost bătută cu toiege; şi cu harul lui Hristos făcându-se sănătoasă, i-au tăiat şi ei capul.

Tot în această zi, cel dintre Sfinţi părintele nostru Chiriac, patriarhul Constantinopolului.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Procla, soţia lui Pilat.

Povestire pentru ivireni (georgieni), cum au venit la cunoştinţa dumnezeiască, printr-o femeie roabă.

În zilele celui între Sfinţi Constantin marele împărat, oarecare femeie a fost adusă roabă la iviri, care era învăţată din copilărie desăvârşit cu viaţa sihă-strească şi ajungând la robie, asemenea se ostenea.

Ivirii fiind lipsiţi de tot de meşteşugul doctoricesc, au obicei de merg unii la alţii, de se întreabă de leacul bolii ce li se întâmplă.

Deci a mers altă femeie la acea vrednică minunată femeie, având un copil, care se îngreuia şi se chinuia de o boală cumplită, să o întrebe ce să facă? Iar roaba aceea luând pruncul l-a pus în patul său şi s-a rugat lui Dumnezeu, ca să-l izbăvească din boală. Şi a auzit-o Cel ce cunoaşte ascunsurile inimilor şi fără de zăbavă a dat sănătate copilului.

De care lucru a fost vestită acea minunată femeie încât a ajuns şi la urechile împărătesei ivirilor, care îndată a trimis să o aducă pentru că şi împărăteasa avea o boală grea. Iar femeia smerindu-se că nu vrea să meargă, socotindu-se pe sine nevrednică a merge la împărăteasă.

Nebăgând nicidecum seama de mărirea ei, împărăteasa s-a pogorât şi a mers ea la acea roabă. Şi aceasta făcând loc împărătesei să şadă pe patul ei cel sărac, unde pusese şi copilul, a adus rugăciunea în loc de iarbă pentru leacul bolii; şi izbavindu-se împărăteasa de boală, voia să-i dea aur şi argint şi haine şi alte daruri împărăteşti, ca răsplătire pentru că aşa curând cu tot harul a izbăvit-o de boală.

Iar acea femeie minunată a zis că nu-i trebuie nici unele de acelea, ci socotea plata mare a fi cunoştinţa bunei credinţe. Ci a cerut ca să zidească o biserică lui Dumnezeu Celui ce o izbăvise de acea boală şi o mântuise.

Auzind împărăteasa cuvintele acestea a mers la împărăţie şi a făcut pe împărat de se minună de acea minunată tămăduire, povestindu-i şi în ce chip, şi adeverea că Dumnezeul roabei, Acela este Dumnezeul cel adevărat. Şi cum că se cade, cât mai curând să zidească o biserică şi să întoarcă pe tot poporul spre în-chinarea Aceluia.

Împăratul de acel lucru minunat s-a mirat, dar de zidit biserica nu vrea. Şi peste puţină vreme ieşind împăratul la vânat, ceilalţi toţi făceau vânarea fără de nici o sminteală, iar împăratul singur rămăsese, că-l lovise nevederea şi mirându-se de ceea ce i se întâmplase îşi aduse aminte de neascultare şi chemând într-ajutor pe Dumnezeul roabei, se izbăvi îndată de întunecare şi mergând la acea minunată roabă, a rugat-o să-i arate chipul zidirii şi ea însemna şi închipuia, iar meşterii zideau.

Dacă s-a isprăvit biserica şi a fost acoperită şi rămăsese lucrul numai despre preoţi, a aflat prilej şi pentru lucrul acestă minunata femeie. Şi a înduplecat pe împăratul ivirilor să trimită solie la împăratul romanilor să-l roage să trimită dascăli de dreapta credinţă şi a făcut după pofta ei şi trimise.
Iar împăratul Constantin primind solia prieteneşte şi cu cinste a mulţumit lui Dumnezeu şi a trimis pe un oarecare om de cinste, împodobit fiind cu credinţa şi cu înţelepciune şi cu bună viaţă şi vrednic arhiereu a propovăduit dumnezeiasca cunoştinţă la neamul acela cu multe daruri, care mergând şi trăgând pe toţi cu minuni şi cu învăţături spre adevărata credinţă creştinească şi botezându-i şi zidindu-le multe biserici şi sfinţind preoţi şi întorcând toată ţara ivrilor spre dumnezeiasca cunoştinţă, s-a mutat către Domnul. Într-acest chip au cunoscut ivirii pe Dumnezeu.

Tot în această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Dimitrie cel nou de la Basarabi.

Acest cuvios Părinte, a fost pe vremea evlavioşilor împăraţi bulgari, dintr-un sat din Bulgaria ce se chema Basarabi, de pe marginea apei Lomului; şi întâi a fost păzitor de vite la numitul sat, apoi văzând că toate ale lumii sunt trecătoare, a ieşit din satul acela şi s-a dus într-o peşteră ce era aproape de Basarabi şi s-a făcut călugăr la o mănăstire ce era înăuntrul peşterii. Şi cine poate spune luptele ce a suferit? Postul, rugăciunea şi privegherile ce făcea! încât şi de harul facerii de minuni s-a învrednicit; încă şi vremea ieşirii sufletului său din trup a cunoscut-o, pentru care intrând în mijlocul a două pietre, aşa şi-a dat prea lumi-natul său suflet în mâna lui Dumnezeu.

Trecând multă vreme, a venit acea apă a Lomului mare de surpa lemnele şi pietrele de primprejur. Atunci au căzut în apă şi cele două pietre ce erau în cuprinsul peşterii, dimpreună cu moaştele sfântului; şi mult timp au fost acolo.

Deci vrând Dumnezeu să-l descopere, s-a arătat îngerul Domnului în vis la o copilă, a unui credincios, ce pătimea de duh necurat, zicându-i: "De mă vor scoate părinţii tăi din apă, eu te voi tămădui"; şi dacă s-a sculat copila di-mineaţa, a spus visul ce a văzut la părinţii ei şi aşa adunându-se preoţi şi oameni mulţi, s-au dus la locul acela, unde de multe ori se arăta lumina şi cei ce vedeau socoteau a fi comoară şi au găsit pe sfântul, precum a zis îngerul, întreg şi luminat ca soarele şi luându-l l-au dus în sat şi mergând vestea în toate părţile de aflarea sfântului, a ajuns şi la urechile domnitorului de la Bucureşti, care îndată a şi trimis preoţi şi boieri, să aducă pe sfântul la biserica Curţii domneşti.

Mergând trimişii aceia la Basarabi, au luat pe sfântul şi au purces să meargă la Bucureşti, şi sosind până aproape de Ruşi, unde este o fântâna, n-a vrut să meargă mai înainte.

Deci văzând preoţii şi boierii acea minune şi neştiind ce să facă, s-au socotit cu sfat de obşte de au înjugat doi junci tineri neînvăţaţi, ca să vadă unde este voia sfântului să meargă şi aşa o, minune! S-a întors îndată sfântul la Basarabi în mijlocul satului şi acolo a stat. Iar preoţii şi boierii întorcându-se la Bucureşti, au spus toate cele ce au văzut. Deci domnitorul a trimis boieri cu cheltuială de au făcut o biserică în numele cuviosului Dimitrie la Basarabi, unde a şi fost aşezat sfântul.

Şi multe minuni a lucrat acolo la cei ce cu credinţă au năzuit; şi măcar că fiind satul mic şi simplu şi lipsit de oameni de ştiinţă, nu s-au însemnat toate câte minuni s-au întâmplat, dar câte s-au scris de cei ce au văzut minunile sfântului, prin cucernici creştini le însemnam:

***

Două femei oarecare surori, Aspra şi Ecaterina, de la satul ce se numeşte Cernavodă, au făcut o biserică prea frumoasă, punându-i hramul Adormirea Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria şi au gândit întru sine, doară ar putea să ia vreo părticică din moaştele Sfântului Dimitrie şi să o aducă în biserica lor; că de a le lua cu totul, socoteau ele că nu va vrea sfântul, precum a şi fost. Deci venind prea cu smerenie şi cu evlavie şi închinându-se la sfântul, în taină au luat o mică părticică din moaştele lui şi vrând să se ducă, şezând în căruţele lor, nicidecum n-au putut a se mişca caii din locul acela, măcar de-i şi bătea foarte vizitii. Iar ele cunoscând pricina şi din căruţe pogorându-se, cu lacrimi

au alergat şi au căzut la sfântul şi punând părticica la locul ei, s-au rugat să le ierte greşeala, şi aşa s-au dus cu pace la satul lor.

***

Altădată a venit prea sfinţitul mitropolitul Târnovului, anume Nichifor, cu sinodia lui, ca să se închine sfintelor moaşte ale Sfântului Dimitrie. Şi închi-nându-se mai întâi mitropolitul şi sărutând sfintele moaşte şi depărtându-se a şezut pe un scaun; apoi pe rând mergând şi ceilalţi ai sinodiei lui toţi şi sărutând sfintele moaşte un oarecare monah anume Lavrentie, în vremea sărutării, ispi-tindu-se să rupă cu gura o mică părticică din sfintele moaşte ale sfântului, a rămas cu gura căscată şi toţi căutând la dânsul şi văzându-l cu gura căscată, nu se pricepeau ce a pătimit. Iar mitropolitul i-a poruncit să se dea înlături ca să se închine şi ceilalţi. Iar el mut şi fără de glas fiind de abia s-a depărtat puţin de la sicriul sfântului. Iar după ce au ieşit toţi a căzut cu lacrimi rugându-se sfântului şi cerându-şi iertare şi aşa i s-a dezlegat limba şi a grăit că mai înainte.

După aceea a mers cu mitropolitul la gazdă şi i-a spus toate cele ce a pătimit. Iar el i-a zis: "O, omule, cum n-ai socotit că de ar fi fost să se împartă moaştele la toţi câţi vin spre închinarea lor, până acum n-ar fi rămas nimic. Ci de acum căieşte-te, că ai greşit lui Dumnezeu şi sfântului.

***

Un iubitor de Dumnezeu episcop al Preslaviei, anume Ioanichie, căzând într-o boală foarte grea, încât de patru inşi era purtat şi neputând să se vindece l-au adus la biserica Sfântului Dimitrie şi l-au pus cu aşternutul lui înăuntru în biserică şi slujindu-se Sfânta Liturghie, după trei ceasuri s-a sculat sănătos şi umbla pe picioarele sale, lăudând pe sfântul şi mulţumindu-i.

Acestea şi alte minuni a făcut Sfântul Dimitrie, care nu s-au scris după cum s-a zis, pentru neştiinţa locuitorilor.

Iar în anii 1769 şi 1774 fiind război între împărăţia Rusiei şi între Poarta Oto-mană şi cuprinzând muscalii amândouă ţările acestea şi trecând generalul Petru Salticov Dunărea, şi dând război Rusciucului, a călcat şi câteva sate de peste Dunăre, oraşul Cernavodă şi altele; între care a călcat şi satul Basarabi, unde se aflau moaştele sfântului pe care luându-le mai sus numitul general, vrea să le trimită în Rusia.

Iar un evlavios creştin anume Hagi Dimitrie, întâmplându-se într-acea vreme lângă general, a căzut la dânsul cu rugăminte, ca să nu înstrăineze sfintele moaşte, ci să

le dăruiască ţării ca răsplată pentru prăzile şi jafurile care au pătimit din pricina războiului şi să o mângâie cu acest dar al sfintelor moaşte; şi plecându-se generalul, le-a dăruit ţării. Pe care primindu-le cu mare cinste şi evlavie tot poporul, le-au aşezat în biserica cea mare a sfintei Mitropolii a Ungrovlahiei, în zilele prea sfinţitului mitropolit al ţării Chir Grigorie.

Şi îndată a simţit tot poporul ocrotirea şi pătimirea sfântului; că nu numai războiul dintre muscali şi dintre turci l-a încetat, ci şi boala ciumei cea înfri-coşătoare a contenit-o. Şi mult ajutor şi mare folos câştiga, toţi cei ce cu cre-dinţă năzuiesc către sfântul, pentru ale cărui rugăciuni Dumnezeule miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi pe toţi, acum şi pururea şi în vecii vecilor, Amin

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Proloagele din 27 octombrie

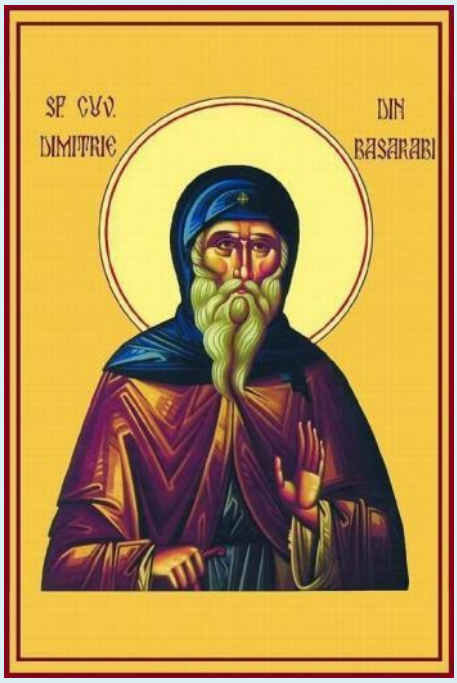

Luna octombrie în 27 zile: pomenirea Sfântului mare mucenic Nestor.

Acest sfânt, tânăr şi frumos, a fost din Tesalonic, pe vremea împărăţiei lui Maximian Galeriu (293-311) şi era cunoscut cu Sfântul mare mucenic Dimitrie, ca unul ce, de la dânsul, învăţa să creadă în Hristos. Şi s-a arătat credinţa lui o dată cu venirea împăratului la Tesalonic.

Deci, după ce Sfântul Dimitrie a fost pus sub pază în temniţă, pentru Hristos, împăratul lua parte la luptele din stadion, care aveau loc în cinstea sa şi se desfăta foarte, privind la lupta voinicilor cu Lie, luptătorul împăratului. Şi era Lie acesta ca un alt Goliat, de neam vandal, cu trup mai mare decât alţi oameni, înfricoşător la căutătură, cu chip şi năravde fiară. Puterea lui era nebiruită şi nimeni nu-i putea sta împotrivă. Şi era foarte iubit de împăratul, pentru puterea şi nesaţiul lui de a ucide oameni. Că pe cei învinşi îi arunca în sulițe, puse cu ascuţişul în sus, ca să-i străpungă şi să-i omoare. Şi au fost ucişi astfel şi mulţi creştini, puşi să se lupte cu Lie, fără voia lor. La această privelişte fără de lege luând parte şi Sfântul Nestor, s-a aprins sufletul lui de râvnă să se lupte cu Lie şi să-l biruiască, ridicând astfel ocara aceasta de pe numele Domnului.

Deci, a alergat la locul unde se afla Sfântul Dimitrie sub pază şi, căzând la picioarele lui, i-a zis: "Robule al lui Dumnezeu, vreau să mă lupt cu Lie. Ci, te roagă pentru mine, chemând numele Domnului Hristos."

Iar Sfântul, însemnându-l cu semnul Sfintei Cruci, pe frunte şi pe piept, i-a zis: "Du-te şi pe Lie vei birui şi pe Hristos vei mărturisi ! ".

Deci mergând acolo unde era pus podul de luptă, sub privirea lui Maximian şi zicând: ***"Dumnezeul lui Dimitrie, ajută-mă !"***, l-a apucat pe acel grozav ucigaş Lie şi, lovindu-l cu lovitura de moarte, drept în inimă, l-a omorât.

Şi s-a tulburat împăratul în sufletul lui şi a trimis îndată ostaşi de au omorât pe Sfântul Dimitrie, în temniţă, cu suliţele, ca pe pricinuitorul junghierii lui Lie, iar Sfântului Nestor a poruncit de i-au tăiat capul, cu însăşi sabia lui, la 27 octombrie.

Întru această zi, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Dimitrie cel nou (sec. XIII)

Acest cuvios părinte a trăit pe vremea împăraţilor româno-bulgari ai veacului al XIII-lea. Era din satul Basarabi, pe apa Lomului, şi a fost păstor de vite în satul lui şi multă vreme şi-a ascuns sufletul sub haina de umil păstor la vitele satului.

Ne este cunoscută o singură întâmplare din vremea aceea a vieţii lui: Într-o zi, pe când umbla prin iarba înaltă, în urma vitelor satului, a strivit din grabă şi din nevedere toţi puii golaşi dintr-un cuib de pasăre. Şi s-a simţit vinovat, în inima lui, ca pentru o mie de morţi şi şi-a pedepsit piciorul cu care greşise, neîncălţându-se trei ani întregi, nici vara, nici iarna, în chip de ispăşire.

Într-un târziu, s-a făcut călugăr la schitul ce se afla într-o peşteră, nu departe de satul Basarabi. Şi aici, şi-a dus viaţa lui ascunsă, tot în ascultarea de păstor la vitele mănăstirii, petrecând în post, în rugăciune, în privegheri şi în nevoinţe. Înălţimea vieţii lui în taină, lacrimile lui, văpaia rugăciunii, numai Dumnezeu, Cel ce vede toate le ştia.

A murit în peşteră, pe lespedea de piatră pe care dormea totdeauna, în mijlocul vitelor, pe malul râului Lom.

După moarte, închizându-se cu pietre gura peşterii, aceasta s-a schimbat astfel din chilie în mormânt. Deci, trecând multă vreme, a venit mare apa Lomului de a sur-

pat copacii şi pietrele dimprejurul apei. Atunci au căzut în apă şi cele două pietre dinăuntrul peşterii, care cuprindea moaştele Sfântului şi multă vreme au stat acolo.

Însă, de multe ori, la locul acela, juca peste apă o flacără de lumină, crezând oamenii că este o comoară. Şi, vrând Dumnezeu să-l descopere, s-a arătat sfântul în vis unei copile bolnave de un duh necurat, căreia i-a zis: "De mă vor scoate părinţii tăi din apă, eu te voi tămădui." Şi i-a arătat locul.

Astfel, l-au găsit întreg şi luminat şi l-au pus în biserica satului şi, din clipa aceea, prin moaştele plăcutului său Dimitrie, Dumnezeu a lucrat nenumărate semne.

Nu ştim care domn al Ţării Româneşti a încercat, odată, să aducă moaştele Sfântului Dimitrie la biserica din Bucureşti, dar, neizbutind, a ridicat cu cheltuiala sa la Basarabi, peste moaştele Sfântului, o prea frumoasă biserică.

Între anii 1769-1774, s-a pornit război între ruşi şi turci. Ajungând armatele ruseşti, în acel sat şi, gândindu-se să pună la adăpost moaştele sfântului de prăpădul războiului, au voit să le trimită în altă parte. Atunci un creştin din Bucureşti, Hagi Dimitrie, a cerut moaştele sfântului, ca să le aducă în Ţara Românească.

Drept aceea, tot în acele zile, moaştele Sfântului Dimitrie, întâmpinate cu mare alai, au ajuns în Bucureşti şi au fost aşezate în biserica cea mare a Mitropoliei, unde se află şi astăzi, mitropolit al ţării fiind, pe acea vreme, prea sfinţitul Grigorie.

Şi îndată a simţit tot poporul ocrotirea sfântului, că nu numai războiul dintre muscali şi turci a încetat, ci şi boala ciumii cea înfricoşată a contenit. Şi mult ajutor şi mare folos câştigă toţi cei ce, cu credinţă, aleargă către dânsul.

Pentru ale cărui rugăciuni, Dumnezeule, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi pe toţi, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Minuni ale Sfântului Dimitrie cel nou

Moaştele sale vor să rămână întregi

Două surori, Aspra și Ecaterina, din Cernavodă, au construit o biserică cu hramul Adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria. Și s-au gândit să ia o părticică din moaștele Sfântului Dimitrie ca să o așeze în biserica aceea. Socoteau că nu se cuvine să ia întreg trupul. Au venit și s-au închinat la racla Sfântului și au luat în taină bucățica de moaște dorită. Caii de la căruță n-au

vrut însă să pornească, cu nici un chip, oricât i-au bătut vizitii. Văzând aceasta, cele două femei s-au pocăit și plângând au pus bucățica la loc cerându-și iertare de la Sfânt. După care s-au dus în pace la casa lor.

***

Preasfințitul mitropolit al Târnovului, Nichifor, a venit cu soborul lui sinodal ca să se închine la sfintele moaște. S-a închinat mai întâi mitropolitul, după care a șezut în scaunul său. Au trecut apoi să se închine însoțitorii săi.

Un diacon, Lavrentie, a vrut să rupă o părticică din moaște cu gura. A rămas cu gura căscată și mut, iar ceilalți îl priveau cu uimire, neștiind ce se întâmplă. Diaconul a rămas la sfârșit ca să se roage și să-și ceară iertare de la sfânt, după care și-a revenit la starea cea bună.

A povestit apoi mitropolitului și celorlalți ceea ce se întâmplase, iar gazda lor i-a zis: "O, omule, cum n-ai socotit că de-ar fi fost să împartă moaștele la toți câți vin spre închinare la ele, până acum n-ar fi rămas nimic".

***

Vindecarea unui episcop - Un iubitor de Dumnezeu episcop al Preslavei, Ioanichie, a căzut într-o boală tare grea, fiind purtat pe targă de patru oameni. A fost dus atunci la biserica Sfântului Dimitrie, unde l-au pus cu pat cu tot înăuntru. După slujirea Sfintei Liturghii s-a sculat sănătos, umblând pe picioarele sale și dând slavă lui Dumnezeu.

Povestire despre ivireni, cum au venit la cunoştinta lui Dumnezeu, printr-o femeie roabă

În zilele celui întru sfinţi, marele Constantin împăratul, o oarecare femeie a fost adusă roabă în Ivir. Aceasta cunoscuse din copilărie credinţa şi viaţa sihăstrească şi, ajungând în robie, nu înceta a se osteni.

Deci, ivirenii, fiind lipsiţi cu totul de meşteşugul doftoricesc, aveau obiceiul de a merge unii la alţii şi a întreba de leacul bolii ce li se întâmplă. O femeie, având un copil, care se îngreuia şi se chinuia cu lovituri de cumplită boală, a mers la această vrednică şi minunată roabă, întrebând-o ce să facă. Iar roaba aceea, luând pruncul, l-a pus pe patul ei şi s-a rugat lui Dumnezeu ca să-l izbăvească din boală. Şi a auzit-o Cel ce cunoaşte ascunsurile inimilor şi, fără zăbavă, a dat sănătate copilului.

De acest lucru a ajuns vestită acea minunată femeie, încât ceea ce s-a făcut a mers şi la urechile împărătesei, care îndată trimise să o ia, că şi dânsa avea o boală rea. Iar femeia, smerindu-se, nu vroia să meargă, socotind că este nevrednică a merge la împărătească.

Deci, împărăteasa, neţinând seama nicidecum de măreţia împărăţiei, s-a pogorât de a mers ea la roabă. Şi femeia, făcând loc împărătesei să se aşeze pe patul ei cel sărac, unde şezuse şi copilul, a adus rugăciunea, în loc de iarbă de leac, pentru boli. Şi, izbăvindu-se împărăteasa de boală, i-a dăruit ei aur şi argint şi haine şi alte daruri împărăteşti, făcând răsplătire celei ce, aşa degrabă, cu tot harul, a izbăvit-o de suferinţă. Iar acea minunată femeie a zis că nu-i trebuie nici unele din acestea, ci socotea a fi plată mare cunoştinţa dreptei credinţe. Şi a rugat-o să zidească o biserică lui Dumnezeu, Celui ce a izbăvit-o de acea boală şi a mântuit-o.

Auzind cuvintele acestea, împărăteasa a făcut pe împăratul de s-a minunat de acea tămăduire. Povestindu-i şi în ce chip se adeverea că Dumnezeul roabei, Acela este Dumnezeul cel adevărat, îi arăta că se cade, cât mai curând să zidească o biserică şi să întoarcă pe tot poporul său la închinarea către Dumnezeu.

Deci, împăratul minunându-se de acel lucru, nu a voit totuşi să zidească biserica. Şi peste câtăva vreme, ieşind împăratul la vânat, ceilalţi toţi făceau vânătoarea fără nici o piedică, iar împăratul rămăsese singur, că nu mai putea să vadă. Şi, mirându-se de ceea ce i se întâmplase, şi-a adus aminte de neascultare. Şi, chemând în ajutor pe Dumnezeul roabei, s-a izbăvit îndată de întunecarea ochilor.

Şi, mergând la acea minunată femeie, o rugă ca să-i arate chipul zidirii. Şi ea însemna şi închipuia, iar meşterii zideau. Deci, dacă s-a isprăvit biserica şi s-a acoperit, rămăsese numai ca să dobândească preoţi.

Şi, femeia a aflat prilej pentru lucrul acesta, că îndupleca pe împăratul ivirilor să trimită solie la împăratul romanilor, să-l roage ca să-i trimită învăţători de dreaptă credinţă. Şi a făcut împăratul după cererea ei şi a trimis solia.

Iar împăratul Constantin, primind solia prietenește şi cu cinste, a mulţumit lui Dumnezeu. Şi a trimis cu multe daruri, pe un oarecare om cinstit şi împodobit cu credinţa, cu înţelepciune şi cu bună viaţă şi vrednic arhiereu, să propovăduiască dumnezeiasca cunoştinţă la neamul acela. Acesta, mergând şi aducându-i pe toţi, cu minuni şi cu învăţături, spre adevărata credinţă creştinească, botezându-i şi zidindu-le multe biserici şi făcând preoţi şi întorcând toată ţara ivirilor spre dumne-

zeiasca cunoştinţă, s-a mutat către Domnul. Şi într-acest chip au cunoscut ivirii pe Dumnezeu.

Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea Sfântului mucenic Nestor

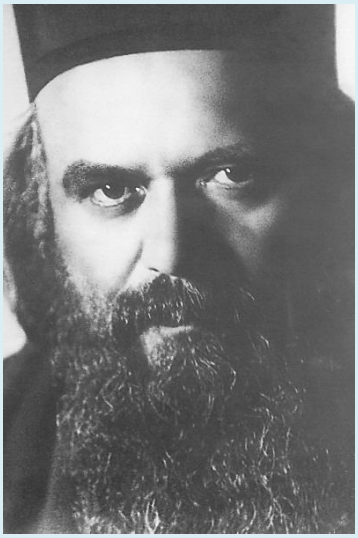

La vremea martiriului Sfântului Dimitrie, izvorâtorul de mir se afla la Tesalonic un tânăr pe nume Nestor, care învăţa cu cuvântul, cu gândul şi cu fapta credinţa creştină de la Sfântul Dimitrie, cel ce zăcea întemniţat.

A fost atunci o perioadă în care împăratul Maximian organiza pentru distracţia mulţimilor obişnuitele festivităţi şi jocuri păgâneşti, cel mai adesea sângeroase. Plăcerea cea mare a împăratului erau luptele în care îl avea favorit pe vandalul Lyaeus [Lie], un ins de o forţă uriaşă, având statura lui Goliat cel din vechime. Fiind gladiator al împăratului, Lyaeus provoca în fiecare zi câte un adversar, pe care îl ucidea în luptă corp la corp, spre plăcerea sângeroasă a împăratului, sălbaticul şi idolatrul Maximian.

Acesta a pus chiar să se construiască un teatru de bătaie ca o estradă înălţată pe patru stâlpi, asemenea locului podit pe care se treieră grâul. Sub această estradă înaltă erau aşezate cu vârful în sus lăncii, suliţe şi săbii, învingându-şi adversarul în luptă corp la corp, Lyaeus îl apuca şi îl arunca în jos, în pădurea de săbii, împăratul înconjurat de curtea lui păgânească izbucneau în urlete admirative de îndată ce nenorocita victimă cădea şi murea lent, în convulsii chinuitoare, din care nu avea cum să scape.

Mulţi dintre aceşti nenorociţi nevinovaţi erau creştini, căci atunci când nimeni nu se oferea să lupte cu Lie, păgânul Maximian scotea din închisoare dintre condamnaţii creştini şi îi obliga să lupte cu Lie.

Îndârjindu-se cu duhul la vederea acestei distracţii drăceşti a împăratului, tânărul Nestor a hotărât să iasă în faţă şi să-1 ucidă în luptă pe gigantul Lyaeus. El mai întâi însă s-a dus la temniţa Sfântului Dimitrie şi i-a mărturisit gândul lui, rugându-se lui Dumnezeu să obţină sfânta lui binecuvântare.

Sfântul Dimitrie cel văzător cu duhul 1-a binecuvântat cu putere multă, însemnându-1 cu semnul Sfintei Cruci pe frunte şi pe piept şi prorocindu-i şi mucenicească pătimire: „Şi pe Lie vei birui şi pentru Hristos cunună mucenicească vei lua."

Astfel împuternicit, tânărul Nestor a ieşit la luptă cu Lie. Atunci Maximian era înconjurat de mulţime de păgâni din necurata lui curte şi mulţime de popor s-a strâns la arenă. Mulţi din popor încercau să-1 înduplece pe tânăr să nu se arunce la acest fel de cumplită moarte.

Dar Nestor, însemnându-se cu Semnul Sfintei Cruci, a strigat: „Doamne Dumnezeule al lui Dimitrie, ajută-mi mie!" Urcând în arenă, viteazul Nestor 1-a doborât cu adevărat pe gigant şi 1-a aruncat minunat în desişul de lăncii ascuţite. Păgânul şi datorită masivităţii lui, a pierit curând, de moarte rea şi răsunătoare.

Atunci poporul dezlănţuit a strigat: „Mare este Dumnezeul lui Dimitrie!" împăratul, văzându-se acoperit de ruşine înaintea mulţimilor şi regretând plin de ură moartea scumpului lui Lie, a poruncit decapitarea pe dată a tânărului Nestor, precum şi străpungerea cu lăncii a Sfântului Dimitrie, în închisoare.

Astfel şi-a sfârşit viaţa tânărul şi viteazul mucenic Nestor, încununându-se de către Domnul cu cununa vieţii şi strămutându-se cu bucurie la locaşurile gătite lui în Împărăţia Cerurilor.

Cântare de laudă la Sfântul mucenic Nestor

Sfântul Nestor răul a urât,
Şi a râvnit cu râvnă de foc
pentru creştina credinţă.

El tânăr ucenic al Sfântului Dimitrie a fost,
Pe lângă Lie, uriaşul păgân,
părea prunc neputincios.

Dar părelnicul slab
cu Crucea s-a-nsemnat
Şi pe gigantul Lie l-a aruncat în săbii!
Lui, Dumnezeu putere de sus i-a dat,
Ca oarecând lui David contra lui Goliat.

„Birui-vei pe Lie şi la chinuri vei merge,
Viaţa îţi vei da pentru Domnul Hristos. "
Astfel prorocitu-i-a Sfântul Dimitrie,
Şi cum i-a prorocit, aşa s-a şi-ntâmplat.

Nestor cu bucurie la lupt-a ieşit,
La luptă şi la chinuri,

mărindu-L pe Domnul.

Pe Domnul mărindu-L,
cu cântări sfinte,
Cu rugăciune de foc
pentru toată Biserica.

Nestor viteaz şi măreţ a fost,
deşi tânăr cu anii,
Tinereţea lui o a jertfit cu drag.

Sângele lui temelie Bisericii este,
Stâlp şi putere,
De aceea Nestor
se prea slăveşte în veci.

Mucenicul lui Hristos, Sfântul Nestor

Bravul mucenic, Sfântul Nestor, a fost iubit fiu al Domnului nostru Iisus Hristos şi iubit frate duhovnicesc al Sfântului Dumitru. Datorită rugăciunilor şi binecuvântării marelui mucenic Dumitru, l-a învins în arena Tesalonicului pe uriaşul Lie.

«Dumnezeul lui Dumitru, ajută-mi!» Cu această invocare a reuşit izbânda totală împotriva neînvinsului Lie şi a idolatriei! Şi prin urmare mărturiseşte pe de o parte credinţa în Iisus Hristos, iar pe de altă parte primeşte sfârşit mucenicesc din partea păgânilor «tăindu-i-se grumazul», devenind astfel «împreună vorbitor şi de aceeaşi măsură cu îngerii», aşa cum îl descrie vrednicul de pomenire părinte Gherasimos Mikraghiannanitis, imnograful Marii Biserici a lui Hristos (a Constantinopolului).

Locul natal al Sfântului Nestor este Tesalonicul, de vreme ce se spune că a fost condus la mucenicie la aproximativ douăzeci de ani.

Fotios Kontoglou, referindu-se la înfăţişarea Sfântului Nestor, îl descrie ca fiind «un tânăr căruia abia îi iese mustaţa şi barba», iar Theodoros Metohitis îl vede pe acesta ca fiind asemeni unui «excelent infanterist al lui Hristos».

În ceea ce priveşte locul muceniciei sfântului, stă ca mărturie zona de dinafara Porţii Apusene (de Aur) a oraşului. Se pare că acolo a avut loc execuţia Sfântului Nestor, care a fost ucis cu sabia.

Se păstrează informaţia conform căreia exista o biserică ridicată în cinstea Sfântului Nestor, în partea de miazăzi a oraşului, între biserica Sfântul Dumitru şi «vechea piaţă». Probabil în locul unde se găseşte astăzi parcul public, mai jos de strada Sfântul Dumitru, adică vis-a-vis de curtea dinspre apus a bisericii marelui mucenic.

Biserica prăznuieşte pomenirea Sfântului Nestor pe 27 octombrie, în ziua următoare celebrării ocrotitorului. Întotdeauna, în biserica Sfântului Dumitru, izvorâtorul de mir, în această zi se săvârşeşte Sfânta Liturghie arhierească. Mai precis pe 27 octombrie se prăznuieşte odovania sărbătorii Sfântului Dumitru, precum şi soborul celor împreună cu acesta mucenici Nestor şi Lup.

Tesalonicul astăzi, în bisericuţa Sfântul mucenic Nestor, care se situează lângă stadionul «Kaftantzoglio», îl cinsteşte şi acolo pe sfântul la care se face referire. Dar şi la biserica ocrotitorului, mai precis în pronaos, acolo unde se află icoanele argintate ale celor trei mucenici Dumitru, Nestor şi Lup, împodobite cu multiple candele artistic mesteşugite. Toate acestea stau ca mărturie nemincinoasă a evlaviei clerului şi poporului din Tesalonic faţă de aceşti mucenici şi casnici ai lui Dumnezeu cel Sfânt.

(Sfinţii noştri, Sfânta Mitropolie a Tesalonicului. Biserica Sfântul Dumitru - Ocrotitorul, Ediţie îngrijită de Pr. Asterios Karabatakis, Tesalonic)

Sfântul mucenic Nestor

Astăzi, 27 octombrie, Biserica Ortodoxă sărbătoreşte şi cinsteşte pomenirea Sfântului slăvitului mucenic Nestor. Sărbătoarea de astăzi este o continuare a sărbătorii de ieri, a pomenirii Sfântului slăvitului marelui mucenic Dimitrie, izvorâtorul de mir. Ar fi trebuit ca cei doi sfinţi să fie sărbătoriţi în aceeaşi zi, de vreme ce împreună s-au nevoit şi împreună s-au învrednicit de cununa cea neveştejită a muceniciei, însă Biserica Ortodoxă, pentru a le acorda o cinstire mai aleasă, îi sărbătoreşte separat, închinându-le o zi fiecăruia dintre ei. Ceea ce vom istorisi astăzi, se aseamănă mult cu istorisirea de ieri.

Sfântul Nestor a suferit martiriul în vremea marii persecuţii lui Diocleţian, în anul 296, la vârsta de douăzeci de ani, fiind un tânăr plăcut la arătare şi cu credinţă înflăcărată de dragostea dumnezeiască.

Tânărul Nestor îi era cunoscut şi prieten Sfântului Dimitrie, care în aceea vreme se afla în temniţă. Auzind deci, Nestor, despre sălbaticul luptător Lie că se laudă pe arenă cu puterea lui nebiruită, că-i batjocoreşte şi că-i provoacă pe creştini, ucigând-i fără milă, nu a îndurat acest lucru şi a mers degrabă la Sfântul Dimitrie, cerându-i binecuvântare şi rugăciuni de sprijin, ca să-l poată birui pe batjocoritorul şi blasfemiatorul Lie.

Sfântul Dimitrie l-a însemnat pe Nestor cu semnul Sfintei Cruci şi i-a spus: „Pe Lie îl vei birui şi pe Hristos îl vei mărturisi”. Însă acest cuvânt nu a fost numai pentru Nestor, ci şi pentru Sfântul Dimitrie însuşi, deoarece amândoi aveau să-L mărturisească pe Hristos. Nestor, simţind înlăuntrul său puterea lui Dumnezeu, a alergat spre arenă şi avântându-se în lupta cu Lie, a spus această rugăciune: „Dumnezeul lui Dimitrie, ajută-mă” şi cu o singură lovitură l-a aruncat la pământ, mort, pe înfricoşătorul luptător Lie.

Însă Nestor, nu doar l-a ucis pe Lie, ci l-a rănit greu şi pe Maximian, prietenul împăratului Diocleţian din Răsărit, care asista atunci la această luptă din arenă, în Tesalonic. Împăratul Maximian era protectorul lui Lie şi îl adusese cu el ca să lupte în arenă, să ucidă oameni nevinovaţi şi să distreze mulţimea păgână. Era acea epocă în care oamenii erau mulţumiţi când aveau „pâine şi circ”, iar mulţi creştini erau sfâşiaţi de fiare sălbatice pe arene, în vreme ce mulţimile de oameni se distrau, aclamând.

După victoria lui Nestor şi pedepsirea cea dreaptă a lui Lie, împăratul Maximian a poruncit ca Dimitrie şi Nestor să fie ucişi. Sfântul Dimitrie a fost străpuns cu suliţele în temniţă, iar Sfântul Nestor a fost decapitat, învrednicindu-se astfel, prin moartea lor mucenicească, de cununa biruinţei.

Citim în Vechiul Testament şi ascultăm la Vecernia sărbătorii sfinţilor mucenici că „în ochii celor fără de minte, drepţii sunt morţi cu desăvârşire… dar ei sunt în pace”. Este acea pace pe care o simţeau toţi cei care mureau pentru Hristos, pentru a trăi veşnic împreună cu Acesta.

Lupta Sfântului Nestor cu uriaşul Lie seamănă cu cea a lui David împotriva lui Goliat, cel bine înarmat, despre care citim în capitolul 17 din Cartea întâi a Regilor, în Vechiul Testament. Aşa cum Goliat, care se lăuda cu puterea sa, ameninţând cerul şi pământul, a fost doborât cu praştia de tânărul păstor David, tot astfel şi marele batjocoritor Lie, ce provocase şi înspăimântase pe toţi creştinii, a fost biruit de Sfântul Nestor prin semnul Sfintei Crucii. Mari minuni face Dumnezeu prin Sfinţii Lui, arătându-Şi puterea Sa în lume, după cum spune şi psalmistul: „ minunat este Dumnezeu între sfinţii Lui”. Amin.

Sursa: Mitropolitul Serviei şi Kozanei, Dionisios Psarianoú, Εικόνες Έμψυχοι, ed. Αποστολική Διακονία, p. 141.

Sinaxar pentru copii - Nestor și Dimitrie

Tânărul Nestor intră în casă supărat.

- Nu o să mai joc niciodată cu Aristoklí și cu Theodósie. Sunt doi răsfățați, care vor mereu să câștige toate întrecerile. Desigur, pe Theodósie l-am văzut cum a vrut să-mi pună piedică ca să rămân în urmă! Nu i-a păsat deloc că o să mă lovesc pe drumul pietruit. N-o să mai mă joc cu el!

- O, dragă Nestor, vino să te speli și să te odihnești. Îți voi pregăti îndată cina. Și, apoi, o să te mai gândești la ce s-a întâmplat și dacă vrei, o să discutăm despre aceasta. Am și eu să-ți povestesc ceva foarte interesant, ceva ce am auzit astăzi la prietena mea, Melirríti.

- Bine, o să mă pregătesc îndată. Ce bunătate o să-mi pregătești?

- Ce ai spune de o linte delicioasă cu măsline? Am pregătit-o deja.

- Mamă, abia aștept să iau cina!

Nestor îi povesti mamei cum toată după-amiaza și-a petrecut-o cu prietenii, în certuri și nedreptăți.

Mama, care știa întotdeauna cum să-l liniștească, îi mângâie blând părul ondulat și-i spuse:
- Nu te duce mâine să te joci cu copii. Du-te la Piață, lângă arcade. Melirríti mi-a spus că de câteva zile, în fiecare după-amiază vine acolo un tânăr cu numele Dimitrie. Este ofițer în armata romană. După ce termină aplicațiile și antrenamentele militare, coboară în Piață, unde le povestește lucruri minunate copiilor: le vorbește despre Iisus Hristos din Nazaret, care a înviat a treia zi după ce a fost îngropat. Fiul prietenei mele, Iásonas, a mers la Dimitrie și s-a întors entuziasmat. A auzit lucruri nemaiauzite, de necrezut. Mergi, dacă vrei și tu, și vino apoi să-mi povestești ce-ai auzit.

- Bine, mamă, mă duc!

- Ei bine, Nestor, povestește-mi ce ai ascultat de la Dimitrie?

- Mamă, sunt impresionat! Nu știu ce să-ți povestesc mai întâi…. Primul lucru pe care l-am admirat a fost chipul lui Dimitrie. Nu am mai văzut un chip mai senin și mai luminos. Strălucea ca soarele și vorbea atât de dulce și încrezător… Ne-a povestit despre viața lui Hristos. Acesta este Fiul lui Dumnezeu, care a venit pe pământ, S-a făcut Om și ne-a mântuit de păcat și de moarte. A propovăduit mulțimilor și a făcut multe minuni! I-a vindecat pe bolnavi, i-a hrănit pe cei flămânzi, le-a redat vederea celor orbi, i-a înviat pe cei morți! Atât de mult ne-a iubit, încât S-a răstignit, a pătimit și Și-a vărsat cinstitul Său Sânge pentru noi. Apoi, ucenicii săi L-au îngropat, însă a treia zi, când au mers la mormânt pentru a-i unge Trupul cu mir, după obiceiul evreiesc, au găsit mormântul gol, iar piatra cea grea care acoperea intrarea fusese îndepărtată. După câteva zile Hristos S-a arătat ucenicilor de mai multe ori și, binecuvântându-i, le-a spus să-I atingă mâinile, care aveau semnele piroanelor, și coasta Sa străpunsă, urmând apoi Cina… Patruzeci de zile după Învierea Sa, S-a înălțat la ceruri sub privirile lor, după ce mai înainte le lăsase porunca de a propovădui tuturor popoarelor despre Învierea Sa, botezându-i pe cei ce vor crede în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Aceasta face și Dimitrie, propovăduiește despre Învierea lui Hristos și îi pregătește pentru botez pe toți cei ce cred în Înviere. Vreau să merg în fiecare zi să-l ascult. Cred că nu există nimic mai frumos, nimic care să merite mai mult.

- Să mergi, copilul meu. Și eu am auzit despre Hristos. Creștinii, ucenicii Săi, sunt oameni plini de iubire și de bucurie. Mulți dintre aceștia au fost duși la moarte pentru credința lor. Erau chemați să se lepede de Hristos în schimbul vieții lor, însă aceștia refuzau. Nesocoteau moartea trupului în fața bucuriei și fericirii veșnice, care îi așteptau lângă Hristos. Nu voiau nimic altceva, nici bogăția lumii acesteia,

nici să câștige bunăvoința împăratului. Cu siguranță, propovăduirea lui Dimitrie este unică și adevărată. Te-aș ruga, însă, să nu-i spui nimic tatălui tău. Este foarte atașat de cultul strămoșesc al zeilor. Nu poate încă să înțeleagă Adevărul. Cinstește-l, însă păstrează gândurile tale tainice despre Dimitrie.

- Cât de pricepută ești mamă! La toate te gândești și le preîntâmpini. Dar să știi, oriunde mă vei căuta, mă vei găsi alături de Dimitrie.

Mamă, astăzi mi s-a întâmplat ceva îngrozitor! L-am căutat pe Dimitrie la arcade, lângă Piață, ca în fiecare după amiază, și nu l-am găsit. Am întrebat pe câțiva vânzători ambulanți care obișnuiesc să vină acolo și mi-au spus că ieri după amiază l-au prins ostașii lui Galerius Maximian și l-au închis într-o baie publică. Nu știau exact unde. Am cutreierat toată Piața. Am auzit multe discuții despre această întâmplare. În cele din urmă am aflat unde l-au închis și, mergând acolo, l-am găsit. Temnicerul m-a lăsat să intru să-l salut. Era legat în lanțuri ca un rău făcător. Văzându-l așa, m-am mâhnit, însă el era atât de liniștit! Nu se îngrijora, nu se temea! Doar se ruga și îi mulțumea lui Dumnezeu pentru iubirea Sa.

Mi-a spus că Maximian i-a poruncit să se închine la idoli, dar el, desigur, a refuzat. Cum ar putea să-L trădeze pe iubitul său Iisus și să se închine la dumnezeii mincinoși ai romanilor? Nu-mi iese din minte imaginea prietenului meu, Dimitrie. Era legat, dar atât de bucuros! Cum este posibil acest lucru, mamă? Cu siguranță că există ceva înlăuntrul lui, incomparabil mai frumos și mai minunat decât ceea ce văd ochii noștri în exterior.

- Copilul meu, Nestor! Îți voi mărturisi ceva. Văd cât de mult te-a maturizat prietenia ta cu Dimitrie. Pot să-ți încredințez taina mea cea prețioasă: Sunt creștină, Nestor, de puțină vreme! Am primit botezul și pot să-ți spun ce anume îi dă atâta putere lui Dimitrie. Credința pe care o are în Hristos este o flacără lăuntrică care îl încălzește și îl luminează. Temnița, lanțurile, și mucenicia pe care probabil că o va primi, sunt neînsemnate, nu au nici o valoare în fața credinței și a iubirii sale pentru Hristos. Îmi doresc să-l învrednicească Dumnezeu „să ardă” de flacăra credinței.

- Mama mea, scumpă! Cât de mult mă bucur să aud acestea. Acum îmi explic atitudinea ta față de Dimitrie, dar și purtarea ta discretă față de tata, de mine și de toți cei din jurul nostru. Cred că cel ce devine creștin trăiește o altă realitate. Nimic din jurul său nu-l tulbură. Trăiește lăuntric. În inima sa se află mângâierea și puterea dumnezeiască. Într-adevăr, nu se poate explica în alt chip bucuria lui Dimitrie. Oare mă va învrednici și pe mine Dumnezeu să-L cunosc mai bine și să-L păstrez în sufletul meu?

Nestor, nu numai că se învrednici să-L cunoască mai bine pe Hristos, dar primi și botezul de sânge, adică moartea cea mucenicească, în arenă, după ce, cu binecuvântarea lui Dimitrie, îl învinse pe groaznicul luptător Lie, ucigătorul de creștini. Dimitrie fu omorât cu sulița, predându-și cinstitul său suflet în mâinile lui Dumnezeu, pe care atât de mult Îl iubise.

Cei doi tineri sfinți mijlocesc la Domnul pentru îndrăgitul lor oraș, Tesalonic, și pentru locuitorii credincioși ai acestuia, dar și pentu toți creștinii.

Să-i rugăm, așadar, pe Sfinții mucenici Dimitrie și Nestor, neîncetat să mijlocească pentru noi.

Icoane

ὁ γ̅ α̅
μέτωρ

Ο ΑΓΙ
ΝΕΣΤΩΡ

Ὁ ἅγιος
ΝΕΣΤΩΡ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΝΕΣΤΩΡ
ΧΕΙΡΙ ΧΡΙΣΤΙΔΗ

Ὁ ἅγιος Νέων

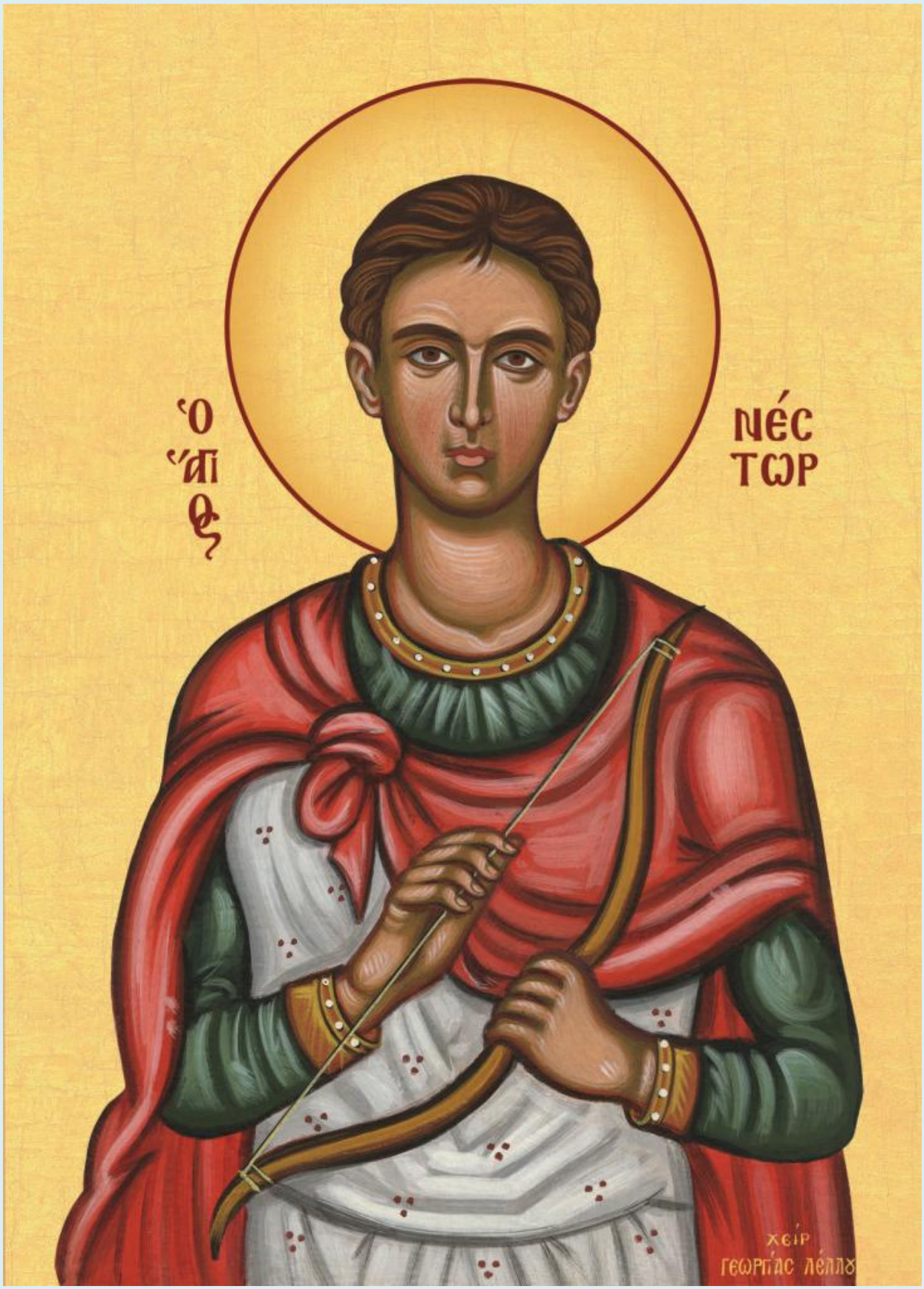
Ὁ ἅγιος
Νέστωρ
χεὶρ
Γεωργίας Λέλλος

ΝΕΣ
ΩΡ

Ο ΑΓΙΟΣ
ΝΕΟΦΩΤΟΣ

СВ. МУЧ.
НЕСТОРЪ

Sfântul Mucenic Nestor

Sfântul Mucenic Nestor

Ὁ Ἅγιος
Νέστωρ

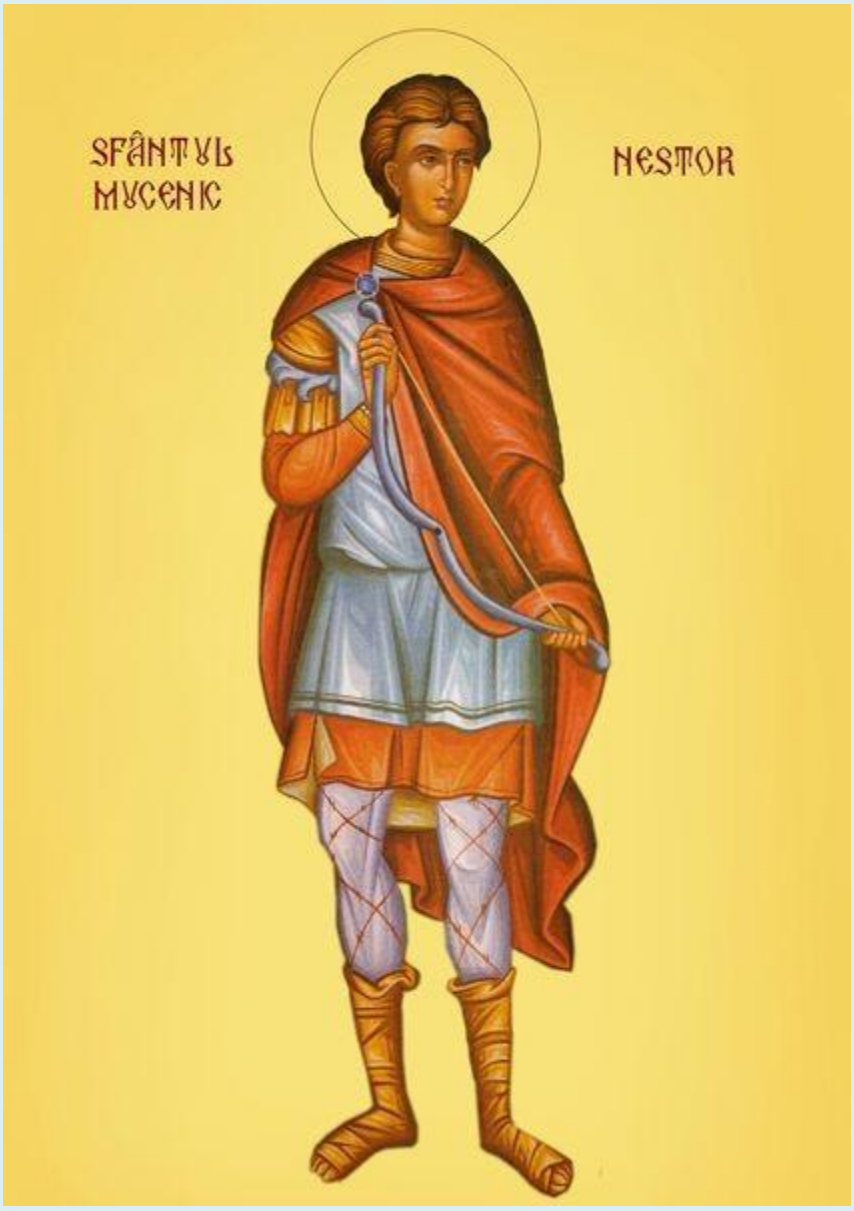
SFÂNTUL
MUCENIC
NESTOR

Icoană - Elena Murariu

Sfântul Mina şi Sfântul Nestor

Sf. Mc.
NESTOR
Sf. Cuv.
PROCLA
27 octombrie

27 octombrie

Sfântul Nestor şi Sfânta Procla

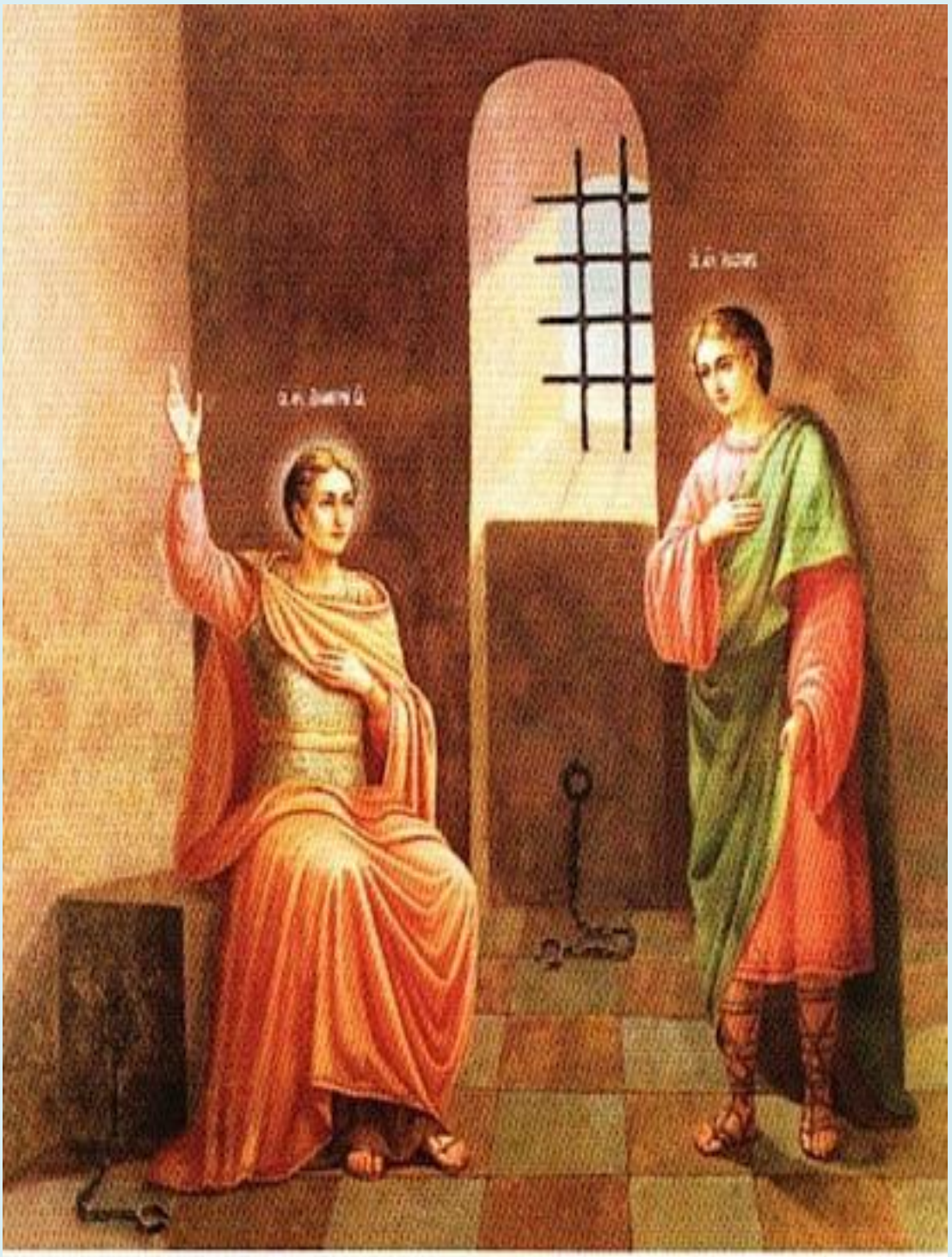

Святые Димитрий и Нестор в темнице.
Фрагмент росписи Успенского кафедрального собора, г. Дмитров

ὁ ἅ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
ὁ ἅ
ΝΕΣΤΩΡ

ΔΗΜΗ
ΝΕΣΤΩΡ

Sfântul Nestor şi Sfântul Dimitrie

Sfântul Dimitrie binecuvântând pe Nestor

Sfântul Dimitrie binecuvântând pe Nestor

Icoană a Sfântului Nestor luptându-se cu Lie, iar in fundal se vede Sfântul Dimitrie rugându-se

Η ΝΙΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΕΣΤΟΡΟΣ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΛΥΑΙΟΥ

Γ
Α
ΜΕΣΤΟ
Ρ

СЫ
НЕСТОРЪ
ОУБЫЙЛОУГА

Sfântul Nestor, Sfântul Dimitrie şi Sfântul Lup

Ο ΑΓ ΝΕΣΤΩΡ
Ο ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ
Ο ΑΓ ΛΟΥΓΙΟΣ
Ο ΜΥΡΟ
ΒΛΥΤΗΣ

SF. MC. MINA
SF. MC. NESTOR
SF. MC. DIMITRIE
CREDINȚA

DOXOLOGIA.ro
SF. MC. NESTOR

Troparul Sfântului Mucenic Nestor

27 Octombrie - Glasul 4

Mucenicul Tău, Doamne, Nestor, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a si ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieste sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Bucură-te, Sfinte mucenice Nestore!